

EN AINIGMATI KAI EN EΣOITPΩ

Σ. Σ. Χαρκιανάκης
Ἐν αἰνίγματι καὶ ἐν ἐσόπτρῳ

Πρώτη ἔκδοση, Ἀθήνα 2004

ISBN 960-353-117-0

© Σ. Σ. Χαρκιανάκης

Στοιχειοθεσία καὶ ἐκτύπωση:
Τυπογραφικὸ ἔργαστήρι «Δόμος»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΟΜΟΣ

Μαυρομιχάλη 16, 106 80 Ἀθήνα, Τηλ. 210 360 55 32, Fax 210 36 37 304
e-mail: domosbooks@internet.gr

Σ. Σ. Χαρκιανάκης

ΕΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΙ
ΚΑΙ ΕΝ ΕΣΟΠΤΡΩ

ποιήματα

Ἐκδόσεις Δόμος

ΠΟΙΗΤΙΚΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

- Χῶμα και στάχτη*, Ἀθήνα 1978.
Παραλήρημα τοῦ Νότου, Ἀθήνα 1979.
Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, Ἀθήνα 1980.
Εἰς ὦτα ἀκούοντων, Ἀθήνα 1981.
Ἀπαράκλητοι καιροί, Ἀθήνα 1982.
Ἡ οἰκειότητα τῶν αἰνιγμάτων, Ἀθήνα 1983.
Τροπικά ἰδιόμελα, Θεσσαλονίκη 1984.
Μεροληψίες, Θεσσαλονίκη 1985.
Ἐν γῆ ἄλλοτρία, I (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1985.
Ἡ ἄμυνα τῶν νηπίων, Θεσσαλονίκη 1986.
Πορτραῖτα τοῦ νεροῦ, Θεσσαλονίκη 1987.
Χέρια σκιᾶς, Θεσσαλονίκη 1988.
Διάκριση πνευμάτων, Θεσσαλονίκη 1989.
Νοσταλγία παραμέτρων, Ἀθήνα 1990.
Ἐν γῆ ἄλλοτρία, II (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1990.
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή, Ἀθήνα 1991.
Στὴ δοκιμὴ τοῦ φέγγους, Ἀθήνα 1992.
Σπασμένοι συνειρμοί, Ἀθήνα 1993.
Ὑγρὰ τοπία, Ἀθήνα 1994.
Fireworks and Sparrows (ἐκδ. Primavera), Sydney 1994.
Τεφρὲς ἀκτές, Ἀθήνα 1995.
Ἐν γῆ ἄλλοτρία, III (συγκεντρωτικὴ ἔκδοση), Ἀθήνα 1996.
Τὸ ἄλγος τῆς παρρησίας, Ἀθήνα 1996.
Μετρητὲς ἀλγηδόνες, Ἀθήνα 1997.
Ἐπιφυλάξεις, Ἀθήνα 1998.
Λιτανεῖα χρωμάτων, Ἀθήνα 1999.
Ὅμβρια ὕδατα, Ἀθήνα 2000.
Ἡ δομὴ τῶν κρυστάλλων, Ἀθήνα 2001.
Ὁ βαθμὸς τῆς ἐκπλήξεως (ἀνθολογία), Ἀθήνα 2001.
Νεροσυρμὴ, Ἀθήνα 2002.
Australian Passport, διγλωσση ἀνθολογία (ἐκδ. Brandl & Schlesinger), Sydney 2002.
Οἱ πρῶτες ὕλες, Ἀθήνα 2003.

*Μνήμη
Μενελάου Παρλαμᾶ*

ΕΥΚΤΑΙΟΣ ΑΚΡΩΤΗΡΙΑΣΜΟΣ

Εἰς ποίας ἡμέρας τετήρηκας ἡμᾶς Κύριε!

Ἄς ἦταν νὰ ὑποδεχόμενοι
τὸν καινούργιο χρόνο
χωρὶς αὐτιά καὶ δίχως μάτια
βυθισμένος στὶς ἄσπιλες ἀναμνήσεις
παλαιῶν ἡμερῶν
πρὶν ὁ λόγος χάσει τὴν τιμὴ του
καὶ ἡ πράξι τὸν λόγο της.
Σ' ὄλους τοὺς χώρους τῶρα θριαμβεύουν
ἀχόρταγοι ρακοσυλλέκτες
ἀνερυθρίαστοι κιβδηλοποιοὶ
κι ἂν διαθέτεις ἀκόμη ἀντιστάσεις μνήμης
θὰ κριθεῖς ἀπὸ τὸ Συνέδριο τῶν Ἀνόμων
ὡς ἔνοχος ἢ τουλάχιστον ὡς ἀνεπίκαιρος.

Sydney-Brighton Le Sands 9-1-2003

ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΧΩΡΙΣ ΑΣΠΙΔΕΣ

Ἄφοῦ καὶ τὴν ποίησιν τῶρα τὴν ὀρίζουν
οἱ τερμίτες ἀπὸ τὰ λεγόμενα media
δὲν μένει παρὰ νὰ συνασπισθοῦν
χωρὶς ἀσπίδες οἱ τίμιοι
καὶ νὰ ζητήσουν ἀπὸ τὸ Θεὸ
ἓνα δεύτερο καὶ γενικότερο Κατακλυσμό.
Τότε ἴσως ἐπιπλεύσουν ἐν τέλει στὰ νερὰ
σπαράγματα σὰν τὰ fragmenta τοῦ
Ἡρακλείτου
ποὺ θὰ κρίνονται αὐτοδύναμα
ὡς τὴν Δευτέρα Παρουσία
λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ἱερῆς ἀνωθυμίας των.

Sydney-Redfern 13-1-2003

ΠΑΝΙΚΟΣ

Ἡ ἀπογοήτευση ἔγινε τώρα πανικός
 πὼς δὲν μοῦ μένει πιά τρίτη λύση.
Ἡ πρέπει νὰ σωπάσω σὰν νὰ δέχτηκα
 θανατηφόρο πυροβολισμό
ἢ ν' ἀδιαφορήσω γιὰ τοὺς πολλοὺς
γράφοντας μόνο γιὰ κείνους
 ποὺ σέβονται τὶς λέξεις.

Sydney-Brighton Le Sands 18-1-2003

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Ἄφωνο μὲ πυρπολεῖ τὸ ἀπόγευμα
σάν πρόβατο σφαγμένο
ποῦ κρέμεται τελετουργικὰ στὸ τσιγκέλι
καὶ κανεὶς δὲν θυμᾶται μήτε συλλογιέται
πόσα βελάσματα-οἰμωγές
τῆς προβατίνας ποῦ τὸ γέννησε
μπορεῖ νὰ αἰωροῦνται ἀκόμη ὡς
ἀπομακρυνόμενα ἠχητικὰ κύματα
στὸν ἀνεύθυνο ἀέρα.

Τὸ ἀπόγευμα θὰ περίμενε κανεὶς νὰ ἔταν
ὁ χρόνος ποῦ πέφτουν οἱ τόνοι τῆς βαρβα-
ρότητας
καὶ ξεθωριάζουν οἱ φρικαλέες εἰκόνες
τοῦ δαιμονισμένου μεσημεριοῦ.

Ὅμως ἀπὸ τότε ποῦ τὰ τελώνια
μετανάστευσαν στὰ μεσάνυχτα
οἱ ἴσκιοι τοῦ ἀπογεύματος γίνονται
ἀπειλητικότεροι
καὶ οἱ φόβοι ἀμέτρητοι
ἀκαθόριστοι σάν τὰ τελώνια.

Sydney-Brighton Le Sands 18-1-2003

ΜΟΝΙΜΩΣ ΠΙΣΩ ΑΠ' ΤΟ ΤΖΑΜΙ

“Όποια ώρα κι αν περάσω απ’ τόν δρόμο της
στέκεται πίσω απ’ τὸ τζάμι
πρόωρα τσακισμένη ἀπὸ κάποια θλίψη
ὄχι ὅμως γριά.

Δέν μπορεῖς νὰ πεῖς ἂν βλέπει τοὺς περαστικούς
ἢ κοιτάζει ἀπλανῶς τὸν ὀρίζοντα.

Τὰ μαλλιά συνεχῶς ἀναστατωμένα
σὲ ἀπόχρωση ἀρρωστημένου λεμονιοῦ
καὶ τὸ πρόσωπο τελείως ἀνέκφραστο
σὰν προσπάθεια αὐτοχειριασμοῦ
ἀποτυχημένη.

Δέν τόλμησες ποτὲ νὰ τὴν χαιρετήσεις
μήτε μὲ δειλὸ νεῦμα διερχόμενου γείτονα
ἀπὸ φόβο μὴ θέσεις σὲ λειτουργία
ἐξαντλημένους συνειρμούς
ποὺ ἐνδεχομένως θὰ γεννοῦσαν
ἀπρόβλεπτες ἀναμνήσεις
κάνοντας πιὸ ἀδιέξοδη
τὴν συνεχιζόμενη ἄπνοια.

Sydney-Brighton Le Sands 20-1-2003

ROSEHILL

Ἦταν τεράστιος σωρός ἀπὸ ρόδα
στὸν τάφο παλληκαριοῦ;
Ἦ ἦταν λόφος κατάσπαρτος ἀπὸ
ρόδα
προβαλλόμενος στὸ τετράγωνο
δυναμισμὸς τῆς ζωῆς;
Κρατῶ μόνο τὸ ὄνομα
καὶ κατανύσσομαι τὸ ἴδιο
καὶ ἀπὸ τὰ δύο σκέλη τῆς ἐξισώσεως!

Blacktown 22-1-2003

ΜΑΧΑΙΡΑ ΔΙΣΤΟΜΟΣ

Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς!

Χάθηκε ἀπὸ τὸν κόσμον ἡ ντροπὴ
κι ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ.
Ἄλιμονο σ' αὐτοὺς ποὺ ἀκόμη ντρέπονται
καὶ φοβοῦνται.
Μὰ πάλι τρισευλογημένα τέκνα τοῦ Θεοῦ
κεῖνοι ποὺ κάποτε σηκώνονται καὶ τολμοῦν
μὴ ἔχοντας λόγο νὰ ντρέπονται
μῆτε νὰ φοβοῦνται.

Sydney-Brighton Le Sands 22-1-2003

Η ΜΟΝΗ ΠΡΟΣΓΕΙΩΣΗ

Ἡ φαντασία σου σὲ προσγειώνει.

Δ. Μυταρᾶς

Φαντάσου πόσο γλίστρησε τὸ ἔδαφος
κάτω ἀπ' τὰ πόδια μας
—γυμνάστηκαν ἄλλωστε νὰ παραπαίουν!—
γιὰ νὰ μᾶς μένει μόνο ἡ φαντασία
γιὰ στοιχειώδη προσγείωση!
Καημένη Γῆ!
Σὲ ὀνομάζουμε Μάνα
καὶ Σὲ πετοῦμε στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων
σὰν ξερὴ «κουραμάνα»
ἀφήνοντας μόνη προσ-γείωση
τὴν ἀναπόφευκτη
ὀριστικὴ στὸ χῶμα
ἐπιστροφή.

Melbourne 1-2-2003

ΑΝΑΙΜΑΚΤΗ ΚΑΡΑΤΟΜΗΣΗ

Οί τέσσερις τοῖχοι τοῦ δωματίου
ποτέ δὲν εἶναι τέσσερις
εἶναι ἕξι.

Ίσως γι' αὐτὸ πολλαπλασιάζουν σιωπηρῶς
τὸ αἶσθημα

ὄχι ἀπλῶς ἐγκλεισμοῦ
ἀλλὰ ὀριστικῆς ἀποκοπῆς
ἀπὸ τὴν κοινωνία ὅσων ἀναπνέουν
στὴν ἔστω ἀποπνικτικὴ ἀτμόσφαιρα
συνεχιζομένων παραισθήσεων.

Sydney-Brighton Le Sands 12-2-2003

ΕΙΚΟΝΕΣ ΣΥΝΕΙΡΜΩΝ

*Τις κυδωνιές που τὰ λουλούδια τους μοιάζουν
μέ τραχηλιές κοριτσιῶν τοῦ σχολείου.*

Νικ. Πεντζίκης

Εὐλογημένο, Κύριε, τ' ὄνομά Σου
γιατὶ προνόησες μέ εἰκόνες συνειρμῶν
νά δέσεις τὰ πιὸ ἀέρινα κτιστὰ
 μέ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο.
Ποιὸς θὰ μᾶς ἔπειθε λόγου χάρη
 για τὴν ἄσπιλη παρθενία
 τῶν κοριτσιῶν τοῦ σχολείου
ἂν οἱ τραχηλιές των δὲν μᾶς θύμιζαν
 λουλούδια κυδωνιᾶς;
Ποιὸς θὰ ἐπαναλάμβανε τὸν ὕμνο
 τῆς παιδικότητας
ἂν κάθε χρόνο δὲν ἔφερνε ἡ Ἄνοιξη
χρώματα καὶ ἀρώματα ἑνὸς ἄλλου κόσμου;
Εὐλογημένο, Κύριε, τ' ὄνομά Σου
 για τὰ παιδιὰ
 για τὰ πουλιὰ
 για τὰ λουλούδια
καὶ για τοὺς τέσσερις ἀνέμους που τὰ θροῖζουν.

Sydney-Brighton Le Sands 15-2-2003

ΜΕ ΓΕΛΙΑ ΚΑΙ ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ

Σήμερα ό οὐρανός πηχτό μολύβι
καί πῶς νά μὴν ἐπηρεάσει τὴν ψυχὴ σου;
“Ὅσες φορές μοῦ κρύψανε τὸν ἥλιο
στερήθηκα ὀλόκληρο τὸν οὐρανό.
Θυμήθηκα τὴν ἐξήγηση μιᾶς γριᾶς
γιὰ τὴν γενεαλογία τοῦ σύννεφου
πῶς δὲν τὸ γέννησε ἡ θάλασσα
παρὰ οἱ στεναγμοὶ θλιβομένων.
Τότε εἶδα τὸ παραπέτασμα νὰ σχίζεται
ὀλόκληρο τὸν κόσμον ἄνατέλλει ὅπως κάθε μέρα
μὲ γέλια καὶ μὲ δάκρυα.

Sydney-Brighton Le Sands 1-3-2003

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΤΑΠΕΙΝΩΝ

*Και δὲν εἶναι ὄνειρο τ' ὄνειρό μου
ἀλλὰ χῶμα...*

Pablo Neruda

Τὸ σπίτι ἦταν ἀπόμερο
κι εἶχε ἓνα κῆπο τόσο ταπεινὸ
στὸ πίσω μέρος
πού δὲν τολμοῦσες μήτε κατ' εὐφημισμὸν
νὰ τὸν πείς περιβόλι.
Ἐκεῖ τὸν εἶδα νὰ παλεύει ἀπεγνωσμένα
νὰ ἰσιώσει ἓνα δενδρύλλιο καχεκτικὸ
πού τὸ τυράννησε ὅλη νύχτα ὁ ἄνεμος
κι ἤθελε μὲν λίγο νὰ τὸ ἰσοπεδώσει.
Ὁ ἥλιος τώρα εἶχε ἀνέβει ἓνα μπόϊ
σκορπίζοντας τὴ χαμηλὴ νέφωση
σὰν ὄνειρο ἐφιαλτικὸ
πειθαναγκάζοντας καὶ τὸν ἄνεμο
σὲ συνθηκολόγηση.
Τότε μονάχα μπόρεσε κι αὐτὸς νὰ φύγει
στὸ μεροκάματο.

Sydney-Brighton Le Sands 5-3-2003

ΤΟ «ΤΕΣΤ ΚΟΠΩΣΕΩΣ»

“Όσο περνᾷ ὁ καιρὸς τὸ διαπιστώνεις
μὲ προστιθέμενες ἐπαληθεύσεις
ὅτι τὸ αἶσθημα τῆς κοπώσεως
ἦταν πολὺ πιὸ σύνθετο ἀπ’ ὅσο νόμιζες
κι αὐτὸ εἶναι πού κάνει πιὸ ἐπώδυνα
τὰ γηρατεία.
Δὲν εἶναι μόνο τὸ σῶμα πού ἐξαντλεῖται
σὲ φυσικὲς ἀντιστάσεις
νὰ σώσει τὸ σχῆμα του
σὲ μιὰ ἀξιοπρεπῆ σφριγηλότητα.
Εἶναι πρὸ πάντων ἡ ψυχὴ πού βολοδέρνει
στὴ σιωπηλῇ γυμνασίᾳ τῆς
ἀνάμεσα σὲ προσδοκία καὶ διάψευση.

Sydney-Brighton Le Sands 7-3-2003

ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

*Ἡ θύελλα τῆς θλίψης δὲν εἶχε προσβάλει
ἀκόμα τὰ φύλλα.*

Max Jacob

Εὐτυχῶς ὑπάρχει ἀκόμα ἡ εἰλικρίνεια
στὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως
καὶ μπορεῖς νὰ ἐμπιστευθεῖς στὴν ἀλήθεια
τοῦ πράσινου
ὅσο φαίνεται πράσινο.
Στὴν διαύγεια τοῦ νεροῦ πρὶν τὸ ἀναγκάσουν
νὰ τελευτώσει.
Στὴν κατῆφεια τοῦ νέφους πού δὲν ξέρει
νὰ σὲ παραπλανήσει
αἰφνιδιάζοντάς σε στὴ μέση τοῦ δρόμου
μὲ βροχὴ ἀπρόβλεπτη.
Εὐτυχῶς πού ὅταν οἱ ἄνθρωποι ὑποκρίνονται
τὰ στοιχεῖα πού δὲν ἔχουν συνείδηση
ἄλλη γλώσσα δὲν ξέρουν
παρὰ νὰ ἀποκρίνονται σὰν τὸν Χριστὸ
μ' ἓνα ναι ἢ ἓνα οὐ
χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Sydney-Brighton Le Sands 12-3-2003

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΑΝΕΜΟΣ

Ἀνάμνηση ἑνὸς ἀνθρώπου

στιγμές πού σβήσαν μέ τήν εὐκολία τοῦ σχηματισμοῦ τους.

N. Γ. Πεντζίκης

Τὰ πιό πολλὰ ἀπ' ὅσα γράφομε καί λέμε
δέν εἶναι τόσο γιά νά ποῦμε τὰ πράγματα
καταγράφοντας σκηنيκὸ καί πεπραγμένα
αὐτὰ ἐπακριβῶς φυλάσσονται

σὸ γονιδίωμα τῆς φύσεως

σὴ μνήμη τοῦ Θεοῦ.

Ἐμεῖς πᾶμε νά σώσουμε μόνο τίς λέξεις

φθόγγους καί χειρονομίες πού συνοδεύουν

ξέροντας πὼς ἐκεῖ φωτογραφήθηκε ὁ ἄνθρωπος

καί πὼς πεθαίνουν μαζί μέ τὸν ἄνεμο

πού στέγνωσε τὴν φωτογραφία.

Sydney-Brighton Le Sands 13-3-2003

ΖΩΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

*Κι είναι ή σκέψη τοῦ θανάτου πού στό τέλος
σέ βοηθάει νά ζήσεις.*

Umberto Saba

Πολλοί μᾶς τό 'παν πῶς ὁ θάνατος κατά βάθος
ὕπουργεῖ τήν ζωή
γι' αὐτό ή ζωή περικλείει
τόσους θανάτους.

Ποιός ἀξιώθηκε νά ἐξιχνιάσει ὑπόγειες διαδρομές
πού ἀκολουθοῦν τὰ κτιστά καθώς ἐπικοινωνοῦν
ἐν ὀνόματι τῆς κτιστότητάς των;

Ζωή καί θάνατος δέν δείχνουν διχοστασία
στό ἱερό πανδαιμόνιο τῆς Μεταμορφώσεως
ζωή καί θάνατος σημαίνουν ἄρση καί θέση
ὡς τήν ὀριστική ἐξισορρόπηση
κι ὅ,τι δέν ἐντάσσεται ἐξ ὀρισμοῦ
ἀποτάσσεται κατά βούληση.

Sydney-Brighton Le Sands 15-3-2003

ΛΙΘΟΣΤΡΩΤΟ ΚΑΙ ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑ

*Τὰ λιθόστρωτα συγκρατοῦσαν τὰ βλέμματα.
Pierre Réverdy*

Ὅταν θολώνει ὁ νοῦς
κι ὅλα προσανατολίζονται στὴν ἀπόγνωση
διέξοδο ἀνακαλύπτει μόνο τὸ βλέμμα
κι ἄς χαρακτηρίζεται
ἀπ' τοὺς γύρω νηφάλιους
πλάνο ἢ ἀπλανές.

Γιὰ νὰ παραμείνει αὐτὴ ἡ ψευδαίσθηση
δυνατότητα διεξόδου
πρέπει τὸ βλέμμα νὰ μένει ἐστραμμένο
διαρκῶς πρὸς τὰ πάνω.

Τὰ πρὸς τὰ κάτω ἢ τὰ ὀριζοντίως
εἶναι παγιδευμένα ἐκ τῶν προτέρων
ἀπὸ ἀκανθωτὸ συρματοπλεγμα
ἢ ἀπὸ λιθόστρωτο ἀνυποχώρητο.

Sydney-Brighton Le Sands 17-3-2003

ΟΙ ΠΗΓΕΣ ΤΩΝ ΔΑΚΡΥΩΝ

*Ρωτᾶς ἂν ὅλα ἔτσι σβήγουνε
σ' αὐτὴ τῆ λιγοστῆ τῶν ἀναμνήσεων τὴν ὁμίχλη.
Eugenio Montale*

Τούτη ἡ βροχὴ δὲν ἔχει τίποτε νὰ κάνει
μὲ σύννεφα καὶ νερὸ
πάει καιρὸς ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ξέρεις
τις πηγές τῶν δακρύων.

Ὅταν ἀκοῦς στὸ δελτίο καιροῦ
νὰ μιλοῦν γιὰ ὁμίχλη
μὴν πάει ὁ νοῦς σου μονομερῶς
σὲ φυσικὲς ἀναθυμιάσεις
σὲ πυρκαγιὲς δασῶν.

Πίσω ἀπ' τὰ σωματίδια τῆς ὕλης
ὅποιο κι ἂν εἶναι τὸ σχῆμα καὶ τὸ βᾶρος τους
γύρευε τῆς ψυχῆς σου τὸ ἄδηλο μερτικὸ
σ' αὐτὴν ἀπευθύνεται ἡ εὐδία
κι οἱ καταιγίδες.

Sydney-Brighton Le Sands 18-3-2003

Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΑΨΥΧΩΝ

Τύψη καὶ πρόκλησή μου τὸ ποτάμι
ποτὲ ἢ λίμνη κι ἢ θάλασσα.
Καθὼς κυλάει τὰ γάργαρα νερά του
παρασύροντας σὲ κίνηση
ὅσα πρόλαβε ν' ἀγκαλιάσει
γίνεται μέτρο τῆς δικῆς μου ἀδράνειας
μὰ δὲν θὰ τολμοῦσα νὰ λυπηθῶ
ποῦ δὲν μὲ παίρνει μαζί του!

Sydney-Brighton Le Sands 20-3-2003

Η ΚΡΑΙΠΑΛΗ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

(ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιθέσεως στὸ Ἰράκ)

Νύχτα πὺ διαδέχθηκες τῇ μέρα
μὴν ἐπιτρέψεις νὰ συνεχισθεῖ
ἡ κραιπάλη τοῦ ἡλίου
στῶν ἡττημένων τὰ ὄνειρα.
Τοὺς τρομοκράτησαν τόσο πολὺ
πρὶν τοὺς ἀφανίσουν
μὲ πράξεις ἀνεπανόρθωτες
ὥστε τὸ μόνο τώρα πὺ χρειάζονται
εἶναι ἡ σιωπή.
Μιὰ σιωπὴ ἀπόλυτη σὰν τὸν θάνατο
βαθεῖα καὶ παρατεταμένη
μήπως μπορέσουν νὰ κοιμηθοῦν.
Κι ἂν εἶναι ἀκόμα λίγο τυχεροὶ
ἴσως ξεχάσουν.

Sydney-Brighton Le Sands 21-3-2003

ΑΥΤΟΠΡΟΣΩΠΟΓΡΑΦΙΑ (Γ')

Μὴν χάνεις τὸν καιρὸ σου νὰ μετῶς
πόσες φορές σὲ γέλασαν
δὲν ἀγνοοῦσες ἄλλωστε πὼς ὁ κόσμος
κεῖται ἐν τῷ πονηρῷ.
Προσπάθησε νὰ θυμηθεῖς πόσες φορές
προκάλεσες ὁ ἴδιος τὸ ἀδίκημα
μὲ τὴν ἀφέλειά σου.
Ἡ ἀφέλεια ὑψοῦται στὸ τετράγωνο
ὅσο τὴν πιστεύεις
πρωτογενῆ ἀγαθότητα.

Sydney-Brighton Le Sands 29-3-2003

Ο ΑΝΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΤΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ

*Οι βίαιοι θάνατοι πρέπει να μνημονεύονται
σάν δικοί μας.*

Benedict Anderson

Ποιός δίνει τὸ δικαίωμα νὰ διαλέξουμε
ν' ἀποποιηθοῦμε τὸ Ἔσχατο;
Ὁ κάθε θάνατος εἶναι δικός μας
ἀδιάφορο πόσο βίαιος ἢ φυσιολογικός.
Μπορεῖ τὸ δέντρο ν' ἀγνοήσει
φύλλο πὸν πέφτει ἀπὸ μαρασμὸ
ἐπειδὴ δὲν τὸ μάδησε ἄνεμος;
Ἴδου λοιπὸν πὸν φτάσαμε
στὸ ἀνήκουστο τέρμα
νὰ μᾶς κεντρίζει τὸ φιλότιμο ἓνα φυτὸ
ἀφοῦ κι ἀπὸ ἓνα φύλλο εἶν' ἄρκετὸ
νὰ κριθεῖ ὀλόκληρο
τὸ ἀπέραντο φύλλωμα!

Sydney-Brighton Le Sands 30-3-2003

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΤΕΛΗΣ

Οί ποιητές δὲν ἔχουνε βιογραφία.
Nicanor Parra

Ὅχι,
πὼς δὲν ἔζησαν
πὼς δὲν πόνεσαν
πὼς δὲν θυμοῦνται.

Ὅμως,
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς:
ἐπειδὴ δὲν χόρτασαν
σταμάτησαν νὰ διηγοῦνται.

Sydney-Brighton Le Sands 31-3-2003

ΤΟ ΑΣΥΜΠΤΩΤΟ

Κραυγές ασυνάρτητες οί στίχοι μου
 ἀπὸ ἀόρατους συνειρμούς
 ρημαγμένου τοπίου.
Πῶς ἦταν δυνατόν νὰ συνηχῆσουν
 μὲ περιγραφές ἀγοραίων
πραγμάτων ἢ αἰσθημάτων
 ἐπικῆς βαρβαρότητας!

Sydney-Brighton Le Sands 1-4-2003

ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΛΟΓΟ

Δέν εἶν' ἀνάγκη νά λέω ἀνοησίες
για νά μέ ποῦνε μοντέρνο·
ὁ λόγος πάντα εἶχε ἓνα λόγο νά δηλώσει
γι' αὐτό καί τόλμησε τήν προφορά
ἀλλιῶς θά ἴμενε ἐνδιάθετος
στή σιωπή τοῦ νοῦ
στά σκοτάδια τῆς συνειδήσεως
στόν αὐτισμό τοῦ ὑποσυνείδητου.

Λόγος πού δέν ἀπευθύνεται
σέ συγκεκριμένο σημεῖο
ἤγουν σέ ἀναμένοντα παραλήπτη
εἶναι ἡ πιό χυδαία ματαιοπονία:
Τὸ ραβδί τῆς Κίρκης
πού ἐξανδραποδίζει ἀνθρώπους
σέ ἀγέλη χοίρων.

Sydney-Brighton Le Sands 2-4-2003

Ο ΑΝΘΡΩΠΙΟΣ ΚΑΙ Η ΣΚΙΑ ΤΟΥ

Ἐκεῖνος ἔτρεχε
μὰ τὸν ἀκολουθοῦσε ἡ σκιά του
μὴ θέλοντας νὰ τὸν ἀφήσει νὰ ξεχάσει
τὸ βᾶρος τῆς γῆς.
Ἄκατανίκητος δεσμὸς σωτηρίας!

Sydney-Brighton Le Sands 5-4-2003

Ο ΡΑΓΙΣΜΕΝΟΣ ΤΟΙΧΟΣ

Ἄντίσταση τραυματισμένη
κι ἴσως γι' αὐτὸ λειψή
ὅμως καὶ φθίνουσα σημαίνει
μιὰ βούληση ἀλλιώτικη
κόντρα στὸ ρεῦμα.

Τοῖχος πὺ θεωρεῖται τυφλὸς
καθὼς τὸ βάρος του σωπαίνει
δὲν καταργεῖται ἐπειδὴ δὲν ἀντιδρᾷ
δύναμή του ἦταν πάντα
νὰ σημαίνει.

Sydney-Brighton Le Sands 12/14-4-2003

ΥΠΑΡΕΙΑΚΟΣ ΕΞΟΡΚΙΣΜΟΣ

Γεννήθηκα για να διαψεύσω
τὴν μοναξιά σου
σκοτάδι - θάνατο
πὸ σὲ τρόμαζαν.

Τώρα γνωρίζεις
πὼς καὶ τὰ τρία ὑπάρχουν
ἀλλὰ τὰ πολεμοῦμε μαζί
κι εἶναι σὰ νὰ μὴν ὑπάρχουν.

Sydney-Brighton Le Sands 15-4-2003

ΜΟΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟ

Στόν Σταμάτη Κ. Σκλάβο

Συγκατένευσε ὁ Θεὸς καὶ τὸ δέχτηκες ἀδια-
μαρτύρητα
ἔσὺ κι οἱ δικοί σου
νὰ σταματήσει τὸ βῆμα σου στὸ δέκατο
σκαλοπάτι

γιὰ νὰ βρεθεῖς μ' ἓνα πέταγμα
στὴν ἀπέναντι ὄχθη
ν' ἀπολαύσεις πρὶν ἀπ' ὅλους μας
τις ἐκπλήξεις τοῦ Αἰωνίου
ὅπως περισσότερο ἀπ' ὅλους μας γεύτηκες
ἐδῶ κάτω

τοὺς πόνους τοῦ Προσωρινοῦ.
Δὲν σοῦ ταιριάζει θρῆνος
ὅσο κι ἂν πονοῦμε
τὰ νέα σου μέτρα ἐπιβάλλουν
μονάχα μείζονα Μακαρισμό:
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται!

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2003

ΤΟ ΣΚΛΗΡΟΤΕΡΟ ΝΟΜΙΣΜΑ

Σκληρότερο νόμισμα ἐδῶ
τὸ σκοτάδι
διατηρώντας μονίμως τὴν ἴδια τιμὴ
μέσ' ἀπὸ ρωγμὲς ποὺ θὰ ἐπεδίωκαν
οἱ μεθοδεῖες διεθνοῦς συμμαχίας
ἐπιλεγμένων πρωτοτόκων τοῦ Πονηροῦ.

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2003

ΠΟΙΟΣ ΜΙΛΗΣΕ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΑ

Ἦθελα νὰ ἐπινοῶ τὰ τοπία
κι ὄχι νὰ τὰ καταγράφω μονάχα
Peter Handke

Κεῖνος πού τολμᾷ τέτοια δήλωση
δὲν ἀδικεῖ διόλου τὰ πράγματα.
Ἀντιθέτως, τὰ μεγαλύνει
τὰ ὀλοκληρώνει καθὼς τὰ φέρνει
σὲ ὀργανικὴ ἐπιμειξία
μὲ τὸ ἀνεπανάληπτο χῶμα
τὸ σῶμα καὶ τὶς αἰσθήσεις του.
Ποιὸς μίλησε ὀριστικότερα ἀπ' τὸν Χριστό;
Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα
καὶ πίνων μου τὸ αἷμα
ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Sydney-Brighton Le Sands 19-4-2003

ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΠΑΣΧΑ

Στήν ἄμμο δὲν περπατήσαμε ἐπὶ ματαίῳ
τὴν Σαχάρα τὴν εἶδαμε μέσα στὶς πόλεις
δὲν μπόρεσε νὰ μᾶς παρηγορήσει
ὅσο κι ἂν μᾶς μάγεψε
ὁ ἕναστρος οὐρανός.

Ὁ χρόνος ποὺ μᾶς ἀπομένει τώρα πιά
δὲν φτάνει

γιὰ νὰ ἐλπίσουμε σὲ ἐπανορθώσεις.

Ἄς εὐχηθοῦμε μόνο νὰ ᾿ναι πιὸ ἀνεκτὸ
τὸ δεῦτερο μέρος τοῦ ἔργου.

Sydney-Brighton Le Sands 26-4-2003 (Μ. Σάββατο)

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΘΗΗΣΚΩΝ

Ἄφήνω πίσω μου ἀνοιχτή
ἐγκυμονοῦσα θάλασσα
μὲ χαρτογραφημένη καταιγίδα
κι εἶναι ἡ ψυχὴ μου ἀνυπεράσπιστη
μουσκεμένη βαρειά
ναυαγοῦ σανίδα.

Sydney-Brighton Le Sands 30-4-2003

Η ΜΟΙΡΑΙΑ «ΕΥΝΩΡΙΣ»

Δέν εἶναι ἀνάγκη νὰ τοὺς πεῖτε ψέματα
πὼς δῆθεν ἐξαντλήθηκαν τὰ μέσα
γιὰ λύση στὰ προβλήματα τους.

Πιὸ τίμιο κι ἴσως καὶ διδακτικὸ
θά 'ταν νὰ ὁμολογήσετε
πὼς ἤδη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ
ἤσασταν σεῖς ἐξαντλημένοι
πρὶν ἀσχοληθεῖτε.

Καὶ τοῦτο βέβαια, ὄχι ἀπὸ κούραση
μήτε ἀπὸ πολιτικὴ συγκυρία
ἀναισθησία καὶ ἀδιαφορία ἦταν
ἡ μοιραία ξυνωρίς
ποὺ ρήμαξε τὴν ψυχὴ σας
καὶ ὄχι μόνον.

Sydney-Redfern 28-5-2003

ΔΙΑΔΡΟΜΟΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ἐβλεπα ἄκείνους πού περνοῦσαν
ἔχοντας γκριζὰ μαλλιά
καὶ ζήλεψα πῶς δὲν διέθετα πιά
τέτοιο βαθμὸ νεότητας.
Πῶς νὰ μπορέσεις νὰ βάλεις φραγμὸ
στῆς ψυχῆς τὰ σκιρτήματα;
Στὴν ἀνθρώπινη φύση ἡ Ἄνοιξη
δὲν ἐπανέρχεται
ὅσο καὶ ἂν εὐνοήσουν οἱ συνθῆκες.
Ἐνῶ τὸ Φθινόπωρο σχεδὸν ἀνεμπόδιστο
ἐξελίσσεται σιωπηλὰ
σὲ βαθὺ Χειμῶνα.

Sydney (St. Vincent's) 2-6-2003

ΠΑΛΙ ΤΟ ΣΩΜΑ

*Πόσο ανίσχυρος και μόνος στέκεται ο άνθρωπος
ἀπέναντι στο σῶμα του πὺν τὸν ἐγκαταλείπει!*

Στάθης Τσαγκαρουσιάνος

Τὸ σῶμα σου δὲν τό 'κτισες ἐσὺ
μήτε οἱ γονεῖς σου.

Πῶς ἔχεις τὴν ἀξίωση νὰ τὸ ἐλέγχεις;
Ἦλθε κι αὐτὸ ἀπ' τὸν οὐρανὸ
σὰν τὴ βροχὴ καὶ σὰν τὸν ἥλιο
δῶρο τοῦ ἀσώματου Θεοῦ.

Σοῦ τό 'δωσε ἄθλημα
ἔλκοντάς σε στὴν τάξη τῶν ἀσωμάτων.

Sydney (St. Vincent's Private) 7-6-2003

ΜΩΛΩΠΙΣΜΕΝΑ ΧΕΡΙΑ

Ἄν δὲν εἶδες τὰ χέρια σου μωλωπισμένα
ἀπὸ βελόνες καὶ ὀρροὺς Νοσοκομείου
δὲν εἶσαι ἀκόμη σὲ θέση νὰ ἐκτιμήσεις
τὴν ἱερότητα τῆς παλάμης καὶ τῶν δακτύλων
τοῦ βιολιστῆ
τοῦ εὐλογοῦντος κληρικοῦ
τοῦ ἀποδίδοντος τιμὰς στρατιώτη.
Ἄκόμη πιὸ ἱερὸς οἱ παλάμες
τοῦ μικροῦ λουστρόπουλου
ποὺ γονατισμένο μπροστά σου
φιλοδοξεῖ νὰ προσελκύσει στὰ παπούτσια σου
ὅλο τὸ φῶς τοῦ ἥλιου.

Sydney (St. Vincent's Hospital) 9-6-2003

ΜΕΛΟΣ ΚΑΙ ΜΗΝΥΜΑ

Βουλιάζει ασυναίσθητως ο ποιητής
στην όμιχλη πολλαπλών μεταιχμίων
 μὲ μόνο κρατούμενο τὴν ἀλήθεια
ὅτι ὁ τελευταῖος λόγος δὲν θά 'ναι δικός του.
Οἱ στίχοι σήμερα δὲν ἐπιδέχονται
 ἀρχιτεκτόνηση
τὰ μέτρα τώρα διαγράφονται ρευστὰ
 πλόες ἀνέμου σὲ κινούμενη ἄμμο
κι ὁ μακρινὸς ἀπόηχος τοῦ χρησιμοῦ
ρυτιδώνει τὴν ἐπιφάνεια στὸ δίδυμο:
 μέλος καὶ μῆνυμα.

Sydney (St. Vincent's Hospital) 12-6-2003

ΤΩ ΑΓΝΩΣΤΩ ΑΝΘΡΩΠΩ

Βλέποντας πίσω ἀπ' τὶς κουρτίνες
τὰ νέα παγκάκια στὴν αὐλὴ τοῦ Καθεδρικοῦ
καθὼς τὰ χρησιμοποιοῦν οἱ περαστικοὶ
χωρὶς νὰ τοὺς ἐμποδίζει ὁ φόβος τοῦ «ιδιωτικοῦ»
ποὺ τὸ ὕψωσε σὲ θεότητα
ἢ ἀγγλοσαξωνικὴ ἀγοραφοβία

γεραίρω τὸν πολυπολιτισμὸ
τῆς σημερινῆς Αὐστραλίας.

Ἐνάμεσα στὰ «προσωπικὰ δεδομένα»
δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἐπιπλεύσει
στὰ νερὰ τῆς ὠμῆς νεωτερικότητος
παρὰ ὁ ἄγνωστος ἄνθρωπος
ὑψιστὸ θῆραμα καὶ προσκύνημα
τοῦ ἀόρατου Θεοῦ.

Ἔτσι τὰ παγκάκια στὴν αὐλὴ τοῦ Καθεδρικοῦ
γυαλίζουν τώρα σὰν στημένες ξόβεργες
ἐξασφαλίζοντας χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ φανταζόταν
μιὰ νέα δυνατότητα «διατροφῆς»
στὰ ἱερὰ θηράματα τῆς ψυχῆς μου.

Sydney-Redfern 14-6-2003

ΠΡΟΚΑΘΙΔΡΥΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Πῆγαν νὰ ποῦν τὸ σκοτάδι ὁμόλογο τῆς σιωπῆς
ἀλλὰ διαψεύσθηκαν
πρὶν προλάβουν νὰ χαράξουν σὲ στίχο
τὴν ἀδιέξοδη ἐτυμηγορία.
Τὸ σκοτάδι εἶναι ἡ βαθειὰ μήτρα τοῦ λόγου
κρυφὴ δύναμη στὴν ποικιλία τῆς ζωῆς
ἄρκεϊ ἡ ψυχὴ νὰ μὴ φοβᾶται τὴν κατάδυση
τῆ συντριβῆ ἢ τὴν ἀναμονὴ
ὥσπου νὰ πληρωθοῦν τὰ προκαθιδρυμένα
πῦρ ἀπτόμενον μέτρα
καὶ σβεννύμενον μέτρα!

Sydney-Brighton Le Sands 22-6-2003

Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΤΩΝ ΑΖΥΓΩΝ

Δὲν ἀντέχεται ἄλλο ἢ ὑποκρισία
τῶν Ἀζύγων!
Ἄναιδῶς σωματώδεις-ἀνιέρως ὑπέρβαροι
ἐπαγγέλλονται τοὺς Νήφοντες καὶ τοὺς Νηστευτὲς
παίζοντας μὲ τῶν συνανθρώπων τὸ σῶμα
οὐχὶ σπανίως ἐν κρυπτολαγνεῖα
σὰν νὰ ἔπαιζαν Ἀγάδες τὰ κομπολόγια τους
Ἄγιορείτικο Κομποσχοῖνι!
Ν' ἀφήσουν ἐπὶ τέλους ἡσυχῆ
τὴν φιλάνθρωπη Ἐπιστήμη
οἱ ντελάληδες τῶν Ἀσωμάτων!
Ἡ Ἐπιστήμη κρατώντας ὑπεύθυνα τὸ σφυγμὸ
τῆς ζωῆς
ξέρει νὰ συμπονεῖ τὸ σῶμα εἰλικρινέστερα
ν' ἀπαλύνει σεμνότερα τὸν πόνο.
Κόπτονται δῆθεν γιὰ γονιμοποιημένα ὠάρια
τοῦ Ἐργαστηρίου
σὰν νὰ ἐπρόκειτο ἤδη γιὰ ὀδυνωμένη συνείδηση
ἐνῶ τρομοκρατοῦν ὡς ἄξεστοι Ταλιμπὰν
τὸ ἀνδρόγυνο ποὺ παρακαλεῖ
καὶ σταυροκοπιέται
νὰ δεῖ ἓνα παιδικὸ χαμόγελο
στὸ ἄδειο σπίτι
ποὺ ἀκόμη δὲν τὸ ζέστανε ἀχτίδα ἡλίου!

Sydney-Brighton Le Sands 26-6-2003

ΑΓΩΝΙΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑΣ

*Γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις
καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστέραί.*

(Ματθ. 10,16)

Ποιὸς εἶμαι ἐγώ, δὲν θὰ τὸ μάθω.
Πῶς ἄλλωστε νὰ μάθω γιὰ μένα
ὅταν πηγῆ τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος
ἢ φιλαυτία!

Ἔτσι ἔπαψα νὰ ψάχνω καὶ νὰ ρωτῶ
γιὰ τὸν πλησιέστερο Ἄγνωστο
τὸν ἀπροσδιόριστο ἑαυτὸν μου.

Τὸ πῆρα ἀπόφαση πῶς μόνο οἱ ἄλλοι
ξέρουν γιὰ μένα
πιὸ πολλὰ ἀπὸ ἐμένα.

Μὰ πάνω ἀπ' ὅλους μὲ ξέρει ὁ τελείως ΑΛΛΟΣ
ὁ Παντογνώστης ΘΕΟΣ
ποὺ φιλοδόξησε ἀνερμηνεύτως νὰ μὲ δεῖ
ἀντανάκλασῆ Του

ἀπὸ τὸ κατ' εἰκόνα στὸ κατ' ὁμοίωση
ἀντὶ νὰ προτιμῆσει τὸν φρόνιμο ὄφι
ἢ τὸ ἀκέραιο περιστέρι.

Αὐτὸς λοιπὸν θὰ μιλήσει γιὰ μένα
αὐθεντικὰ (Αὐτὸς ὁ Αὐθέντης!)
ὀριστικὰ (Αὐτὸς ἡ Ἀρχὴ καὶ τὸ Τέλος)
ἀλλὰ καὶ ἀνώφελα, φεῦ
ἐφ' ὅσον ἐν τῷ Ἄδῃ οὐκ ἔστι μετάνοια.

Sydney-Brighton Le Sands 28-6-2003

ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Οί λέξεις στα Έλληνικά δέν ἦταν σημεῖα Morse
χρηστικῆς βαρβαρότητας.

Κάθε λέξη Ἑλληνική
μιὰ ἀπέραντη πολυτέλεια
κατὰ κυριολεξίαν «πολλά τέλη»
ἀτελείωτος γαλαξίας
ἀνεξερεύνητος οὐρανός
χωρίς τὴν οἴηση τῆς «ἐντέλειας»
τὴν χθαμαλότητα τῆς «εὐτέλειας»
τὴν νέκρα τῆς «συντέλειας» τοῦ τάφου.

Sydney-Brighton Le Sands 29-6-2003

Ο ΕΠΙΑΙΤΗΣ

Σιωπηλός και ταπεινωμένος
παίρνει τούς άλλους ξοπίσω
 μέ τήν ἐλπίδα τήν κρυφή
 πώς κάποιος θά τόν ἀκούσει.
Δέν χρειάζεται νά πεῖ πολλά
ἀπ' τή ζωή και τήν ἱστορία του
ξέρει πώς ἡ ἀπλωμένη παλάμη
 τὰ λέει ὅλα.

Sydney-Brighton Le Sands 30-6-2003

ΣΧΕΔΟΝ ΜΕΤΑΦΥΣΙΚΟ

Παίζαν ένα κρυφτούλι σχεδόν μεταφυσικό
οί τελευταίες άχτίδες του ήλιου
μέ τὰ λευκά γιασεμιά
καθώς έτοιμάζονταν νά βυθισθοῦν
άκόμη μιὰ φορά στό σκοτάδι.
Κανείς δέν μπορούσε νά τις σταματήσει
μήτε και αισθανόταν κανείς τήν ανάγκη
νά παρεμποδίσει αυτές τις ανεπαίσθητες
κινήσεις
πού μακροπρόθεσμα οδηγούσαν
μέ κρυφή νομοτέλεια
σέ πλήρη άκίνησία
κυριότερο ίσως μέρος του προγράμματος
στόν αιώνιο Σαββατισμό!

Sydney-Brighton Le Sands 9-7-2003

ΕΙΔΟΠΟΙΟΣ ΔΙΑΦΟΡΑ

*Συλλαμβάνει τόν κόσμο ως μιὰ
θηριώδη άνορθογραφία!*

Βαγγέλης Χατζηβασιλείου

Αυτό τὸ ὑπόλοιπο θὰ τὸ βρίσκεις πάντα
εἰδοποιὸ διαφορά
ἀνάμεσα στὸν ποιητὴ καὶ τὸν μεταπράτη.
Οἱ πολλοὶ θὰ συνεχίζουν ἀνίδεοι τοὺς πολλοὺς
ἐπαναλαμβάνοντας μέχρι θανάσιμη πλήξη
τὰ ἴδια λόγια
ἐνῶ ὁ ἓνας θὰ δοκιμάζει ξανά κάθε πρωὶ
τὸ ἴδιο ροῦχο
καθὼς θὰ ξυπνᾷ τρομοκρατημένος
ἀπ' τὸν δικό του ἐφιάλτη
καὶ θὰ τὸ βρίσκει ἀνεπαρκές
ἀκατάλληλο νὰ στεγάσει τὴ σάρκα του
κι ἄς ξέρει πὼς θά 'ναι βιαστικὴ
ἡ διαδρομὴ του.

Sydney-Brighton Le Sands 18-7-2003

ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ

Ἔτσι λοιπὸν τὸ ψέμα ἦταν στὴ ρίζα
αὐτοῦ τοῦ ἄνθους σὰν κοπριά.

Γεράσ. Λυκιαρδόπουλος

Συνήθως λέμε,
ἐπέπρωτο κι αὐτὸ νὰ γίνει!
Καὶ δὲν συλλογιόμαστε διόλου
τί σημαίνει «πεπρωμένο»
τί ὑπαινίσσεται μεγαλοφώνως
τὸ «γίγνεθαι» ἢ τὸ «ποιεῖν».
Μέτρησες, φίλε, τὰ ἐρωτήματα πού φυτρώνουν
ἀπ' τὴν ἀπαραμύθητη Ἀντίφαση
τὸ μακάβριο Σύνπλεγμα
τὸν νόθο λεκτικὸ συνδυασμό;
Ποιὸς ὑπολόγισε πόσα σκοτώνει
πρὶν κὰν συλληφθοῦν
τὸ ἀνευλαβῶς θρυλούμενο «πεπρωμένο»;
Πόσα ἐνδεχομένως ὑπαινίσσεται
καθὼς προφητεύει ἀπορρήτως
ἓνας χρησμὸς στὸ «Γίγνεσθαι»;
Ἡ γλώσσα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἡ σκέψη των
δὲν συμβιβάστηκε βέβηλα
μήτε ἐξαντλήθηκε ποτὲ
σ' ἓνα μοιραῖο Μονόδρομο
μήτε σὲ Ἄδιέξοδο ὀριστικὸ
ἀκόμη κι ὅταν ἤξεραν πὼς πολεμοῦσαν
γιὰ ἓνα «πουκάμισο ἀδειανό» γιὰ «μιὰν Ἑλένη»!

Sydney-Brighton Le Sands 19-7-2003

Η ΠΙΟ ΓΛΥΚΕΙΑ ΗΔΟΝΗ

Τί γλυκό πού 'ναι νά διώκεσαι
καί νά πονᾷς
γιά τήν ἀλήθεια καί τὸ δίκιο!
Δέν ἔκτισε φαίνεται ὁ Θεός
ἡδονή δυνατότερη
ἂν μὴ τί ἄλλο
τουλάχιστον γιατί δέν ἔχει ἴχνος φιλαυτίας
οὔτε σταγόνα πιθανῆς ιδιοτέλειας.

Sydney-Redfern 25-7-2003

ΣΑΝ ΑΜΙΑΗΤΟ ΝΕΡΟ

Πάντοτε είχα τήν έντύπωση
πώς ή άληθινή ζωγραφική και τὰ χρώματα
είναι άλληγορίες τής ψυχῆς
πού μουρμουρίζει σάν άμίλητο νερό
σέ πρωινό ρυάκι.

Πάντοτε ξεκινώντας άπ' τή μία τών αισθήσεων
άγωνιζόμουν ν' άκουμπήσω
όχι μονάχα τήν έπόμενη και τήν μεθεπόμενη
διψούσα τήν παντάνασσα πληρότητα
σχεδόν μονοκονδυλιά
μέσα και πέρα άπ' όλες τις αισθήσεις.

Sydney-Brighton Le Sands 8-8-2003

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΘΕΑΝΔΡΙΚΟΤΗΤΑΣ

Ἐρχόμαστε ἀπὸ στέπες ἀμετάφραστες
Γεράσ. Λυκιαρδόπουλος

“Ὅσο κι ἂν πίστεψες πὼς εἶχες γεννηθεῖ
γιὰ νὰ ριζώσεις στὴν ἀλήθεια
περίπου ὅπως ἡ τάξη τῶν ἀγγέλων
ἰδοῦ πὺ νίκησες τὴν οὐτοπία σου
καὶ ὁμολόγησες
πὼς ὁ ἄνθρωπος γίνεται
δὲν γεννιέται!

Αὐτὴ τὴν νοερὴ ἀποκάλυψη
πὺ τὴν εἶπαν Νέμεση κι ἄργησε τόσο
τὸ πλῆθος τὴν ἀγνοεῖ γιατί φοβᾶται.
Μήτε κι ἐσὺ θὰ γεύσουν αὔρα τῆς ἀλήθειας
ἂν κάποια στιγμή δὲν ἀποφάσιζες
ἀπὸ ἀγανάκτηση καὶ ὀργή
νὰ σχίσεις ὅλα τὰ προσχήματα
πὺ κανοναρχοῦσε ἡ δημόσια σύνεση
γιὰ νὰ μιλήσεις ἐπὶ τέλους ἀνθρώπινα
δηλαδὴ θεανδρικά
μιὰ κι ἦταν τέτοιο ἀπὸ Θεοῦ
τὸ κρυφὸ ριζικό σου.

Τώρα πὺ γνώρισες ὡς τίμημα τῆς ἀλήθειας
τὴν ἀπέραντη μοναξιά
μὴ θυμηθεῖς σκιές καὶ εἰδῶλα καταργημένα
μὴ δυσανασχετήσεις γιὰ τὸ ἀνεύθυνο πλῆθος.

Χρέος δικό σου ν' αποφασίζεις ξανά καὶ ξανά
τὴν ἄθληση σὲ ἀνθρωποποιῖτα.
Ἄποφυγε τὸν κομπασμὸ πού εὐτελίζει
τίμησε μὲ ταπείνωση κατανύξεως
τοὺς ὅρους τῆς θεανδρικότητας.

Gold Coast («Platinum» 13) 25-8-03

ΣΤΟ ΠΡΩΡΑΙΟ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

ΎΑσε νὰ σοῦ φουσκώσω ἕναν καφέ!

Ποιός, Μάνα, θὰ μποροῦσε νὰ τὸ φαντασθεῖ
μιὰ φράση τόσο ἀδόκιμη
τελείως δική Σου

νὰ πέσει στὸ πρωραῖο τῆς μνήμης μου
καθὼς μονήρης ἀγναντεύω μπροστὰ
ἄρθιο τὸν Εἰρηνικό.

Κοντεύουν δυὸ δεκαετίες
πού δὲν εἶσαι πιά σὲ θέση
«νὰ μοῦ φουσκώσεις ἕναν Τούρκικο»
ὅπως τὸν λέγαμε τότε δίχως φόβο καὶ πάθος!

Κι ὅμως οἱ ἀδολες φουσκάλες τοῦ καφέ
μέσα στὸ μπρίκι
ἢ μετὰ στὸ φλιτζάνι
μιλοῦνε τώρα μόνο γιὰ Σένα στὴν δική μου γεύση
ὅπου κι ἂν μοῦ προσφέρουν τὸν καφέ
κι ὄχι μονάχα σὲ Μνημόσυνο...

Gold Coast («Platinum» 13) 25-8-2003

REQUIEM Σ' ΕΝΑ ΝΑΡΚΙΣΣΟ

Ἄφησες τὴν Κερκόπορτα ἀνοιχτὴ
κι ἔτσι μπόρεσε ὁ ἄνεμος ποὺ μᾶς κόλπωνε τὰ πανιά
νὰ γίνει εἰσβολέας.

Ποιὸς νὰ φανταζόταν τέτοια μετάλλαξη!
Εἰσβολέας δὲν ἔγινε ὁ γείτονας
μήτε ὁ ξένος.

Ἐσὺ ὁ ἴδιος ἐβίασες
σὲ παροξυσμὸ ναρκισσισμοῦ
τὸν ἑαυτὸν σου...

Sydney-Brighton Le Sands 11-9-2003

TO STATUS QUO

Πρόκειται για κατάσταση που ξεπερνᾷ
τὴν ἀποτυχία
κανεῖς ζωντανὸς ὀργανισμὸς δὲν συνθηκολογεῖ
στὴν πλήρη ἀκίνησία τὴν ἄπνοια
τὴν σύστοιχη ἀνευθυνότητα.
Κι ὅμως ὑπάρχουν δῆθεν εἰρηνόφιλοι
ποὺ συνιστοῦν τὴν ἄρνηση κάθε πρωτοβουλίας
γιὰ νὰ μὴ ταραχθοῦν τὰ νερὰ
νὰ μὴν ἐρεθιστοῦν τὰ πνεύματα
νὰ ὑπάρξουν ἀγαθὲς προϋποθέσεις
γιὰ μιὰ νηφάλια καὶ δίκαιη διευθέτηση...
Πόσο πιὸ τίμιοι θὰ ἴμασταν ἂν μιλούσαμε
γιὰ μεγαλοπρεπῆ εὐφημισμὸ ἡττημένου χρόνου!

Sydney-Brighton Le Sands 12-9-2003

ΑΚΑΤΑΝΙΚΗΤΗ ΦΙΛΑΥΤΙΑ

Μὲ τὴν βροχὴ ὅλοι στρέφονται στὴν ἄμυνα
ὕπστεγα - ἀδιάβροχα - ὀμπρέλες
ἴσως καὶ κάποιες ἀνταύγειες φανοστάτη.
Κανεὶς δὲν σκέφτεται τὸ νέφος ποῦ καταρρέει
κανεὶς δὲν ρωτᾷ ποῦ θὰ καταλήξουν
τὰ πλεονάζοντα δάκρυα.

Sydney-Brighton Le Sands 20-9-2003

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΑΝΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΥ

Ἄκόμη κι ὅταν ἀντιστέκεσαι τὸ ξέρεϊς
ἢ δική σου δύναμη δὲν εἶναι συμπαγῆς.
Ἄνθρωπος σημαίνει θρυμματισμὸς ἀδιάλειπτος
στὰ ἐξ ὧν συνετέθη
καθὼς μνήμες καὶ νοσταλγίες
συναγωνίζονται σὲ ρευστότητα
ἀντανακλάσεις φωτὸς σὲ σπασμένο γυαλί
ποὺ ἀναδεικνύεται ἀθόρυβα
μέσ' ἀπὸ ἀγριόχορτα τοῦ γειτονικοῦ φράκτη.
Αὐτὸ τὸ διαλείπον σημεῖο ἀναφορᾶς
πλάγιες ἀχτίδες δύνοντος ἡλίου
ἦταν ποὺ καθιέρωσε ὁ Χριστὸς
ἄφθιτη δόξα τοῦ ἀνεστραμμένου.

Sydney-Brighton Le Sands 20-9-2003

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΠΕΙ

Τὰ πράγματα ρέουν
καὶ τὰ πρόσωπα ρέουν
τὰ πάντα δηλαδὴ ρευστά.
Ἄλιμονο ἂν δὲν ἔρρεαν.
Ποιὸς θ' ἄντεχε τὴν πλήξῃ
στὴν τήξῃ τῶν πάγων
χωρὶς ρυθμό;

Sydney-Brighton Le Sands 22-9-2003

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ

Τὸ νὰ λές τὴν ἀλήθεια
κι ὅταν ἀκόμη δὲν σὲ ἀφορᾷ
εἶναι ἡ μεγαλύτερη φιλανθρωπία.
Δὲν θ' ἀπαλύνεις πάντα τὸν πόνο
συγκεκριμένου ἀνθρώπου
ὁ Μάρτυρας δὲν εἶναι Νοσοκόμος
μήτε Φαρμακοποιός.
Δὲν εἶναι κὰν Φιλόπτωχο Ταμεῖον.
Λέγοντας ὅμως τὴν ἀλήθεια
βοηθεῖς ἀνιδιοτελῶς
χωρὶς νὰ τὸ ξέρουν
ὅλους τοὺς ἀνθρώπους
ἂν ἰσχύει ἀκόμη ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
γνώσεσθε τὴν ἀλήθειαν, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

Sydney-Brighton Le Sands 26-9-2003

ΚΑΝΟΝΤΑΣ ΘΕΣΗ ΤΗΝ ΑΡΝΗΣΗ

Μὴ μετακινήθῃς ἀπὸ κεῖ ποῦ στέχεις
ἂν δὲν μέτρησες ψύχραιμα τὸ ἐπόμενο βῆμα.
Πῶς ἦσουν μόνος ἀπὸ καιρὸ
δὲν τὸ ἀγνοοῦσες.

Ἡ μοναξιά ποῦ σοῦ ἐπέβαλαν οἱ θνήσκοντες νάνοι
δὲν ἦταν ἡ μόνη δύναμη ποῦ σὲ στήριξε
νὰ ἐμπιστευθεῖς τὸ «Ἄντί».

Ἦταν πιὸ ὀδυνηρὸ νὰ σωπαίνεις
θεώμενος πιὸ πέρα ἀπὸ τὰ τεκταινόμενα
παρὰ νὰ ξορκίσῃς τὸν Σατανᾶ
μ' ἓνα χρησμὸ μονολεκτικὸ
κάνοντας θέση τὴν ἄρνηση.

Sydney-Brighton Le Sands 27-9-2003

ΕΠΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΑΚΑΡΙΑΙΟΥ

Στά μουσεῖα ἀνακαλύπτουμε τὰ μάτια
τῶν ἄλλων ἐποχῶν.

Χρόνης Μπότσογλου

Δέν εἶναι μάτια ὀλόκληρα
τὰ ἐκθέματα στά μουσεῖα.
Μονάχα βλέμματα μᾶς ἄφησαν
κι ἐκεῖνα χωρὶς ὑπερβολή
στήν συντομότερη ἐπιτομή
τοῦ ἀκαριαίου.

Adelaide 5-10-2003

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΩΤΟΝ

Μάταια υπογραμμίζεις στὰ διαβάσματα
μέ τήν ἐλπίδα νά κρατήσεις τὰ οὐσιώδη.
Λίγες μονάχα μέρες ἀργότερα
 ἂν ἐπανέλθεις
δέν βλέπεις πουθενά τήν διαφορά.
Διαπιστώνεις ἕνα τοπίο τελείως ἄγνωστο
 λές καί δέν ἔπιασε οὔτ' ἕνα γράμμα
 τὸ δικό σου μελάνι
 ἢ ἀκόμη χειρότερα:
Λές καί δέν πέρασες ἐσὺ ποτὲ
 ἀπὸ 'κείνη τήν γειτονιά.

Sydney-Brighton Le Sands 6-10-2003

ΠΑΡΘΕΝΟ ΦΡΕΑΡ

Βαρέθηκα νὰ μὲ ρωτοῦν γιὰ ἠθοποιούς
καὶ νὰ μὴν ξέρω κανένα.
Πάντα προτίμησα τὸ αὐθεντικὸ
τὸ αὐθόρμητο
ποτέ τὸ ἐξεζητημένο.
Τὸ χρόνο πού χάνεις νὰ μιμηθεῖς
ξένες δομές
τις ἔξω αὐθεντίες
σὲ λόγια καὶ κίνηση
θὰ ἔχεις ὀρύξει παρθένο φρέαρ
στὸ δικό σου στῆθος
θὰ ὀνειρευόσουν ἄπιαστο ὄνειρο.

Sydney-Brighton Le Sands 9-10-2003

ΤΗΝ ΛΕΞΗ

Μὴν τὴν ἀγγίξεις δεύτερη φορὰ
στὴν ἴδια συνάφεια
εἶναι ἀπιστία πού δὲν συγχωρεῖ
καὶ δὲν θὰ γεννήσει.
Ἄρπαξέ την ἀπ' τὰ μαλλιά σὰν μαινάδα
κι ἐξάντλησε τὸ δικό σου μένος
στὸν πυκνό της θύσανο.
Τότε μονάχα θὰ μπορεῖς νὰ διεκδικεῖς
κάθε της τρίχα.

Sydney-Brighton Le Sands 9-10-2003

ΤΑΞΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ

Τρεφόταν απ' τις σκέψεις του
τὸ μόνο πράγμα πὸν θεώρησε

τελείως δικό του.

“Οσες φορές δοκίμασε νὰ τις μοιρασθεῖ

βγῆκε οἰκτρά ζημιωμένος.

Φαίνεται λίγοι ἀκόμη ἐτυμολογοῦν

τὴν φοβερὴ λέξη ἐκ-μυστήρευση.

Φταίει αὐτὸς πὸν τοὺς ἐμπιστεύθηκε;

*Ἡ μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ γραφεῖ

ταξιδιωτικὴ ὁδηγία

πὼς οἱ πολλοὶ κυκλοφοροῦν μὴ ἀρτιμελεῖς;

Sydney-Brighton Le Sands 9-10-2003

ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΗΣ 7ης ΗΜΕΡΑΣ

“Όσα μπαινοβγαίνουν στη ζωή μας
δέν είναι μόνο πρόσωπα.
’Από την φαντασμαγορία τῶν χρωμάτων
ὡς τις σταγόνες τῆς βροχῆς
κι ἀπ’ τὴν πορώδη σάρκα τῆς πέτρας
ὡς τις ἀκτίνες τοῦ ἡλίου ποὺ βασιλεύει
δέν θὰ μπορούσα νὰ ξεχωρίσω ποιὸς ἔρωτας
ἦταν βαθύτερης συναρπαγῆς.
’Ιδετε, ἴδετε
ἀδελφοὶ κεραυνόπληκτοι
ἐξαίσια θύματα τῆς ἐβδόμης ἡμέρας!
Οἱ ἔρωτές μας σὲ τοῦτο τὸν κόσμο
δέν ἦταν μόνο Θεοκρίτου εἰδύλλια!
Οἱ ἀναμνήσεις γεννήματα ὄλων
τῶν αἰσθήσεων.
Κι ὅταν οἱ ἀναμνήσεις ναυαγοῦν
κληρονόμος ἢ μνήμη.

Sydney-Brighton Le Sands 11-10-2003

ΣΠΑΡΑΓΜΑΤΑ ΑΣΥΝΑΡΤΗΣΙΑΣ

Ὁ ποιητὴς ἐκ γενετῆς χρεωμένος
μιὰ πανανθρώπινη ἐμπειρία
ἐν ὀνόματι εὐαισθησίας ἀπόρρητης
ποὺ τὸν τυραννᾷ σὰν ἀρρώστια κληρονομημένη
ὠτακουστεῖ μέρα-νύχτα μὲ τεντωμένο λαιμὸ
στὴν βαρειά ἐξώπορτα τοῦ Πεπρωμένου.
Τὸ ξέρει πὼς στὴν καλύτερη περίπτωση
δὲν πρόκειται νὰ τοῦ δοθοῦν παρὰ μόνο
σπαράγματα
μιᾶς ἀτέλειωτης μεταφυσικῆς ἀσυναρτησίας
μὰ πάλι ἡ καρδιά του δὲν τὸ βαστᾷ
νὰ προσποιηθεῖ πὼς δὲν ἄκουσε.

Sydney-Brighton Le Sands 12-10-2003

ΟΙ ΑΓΝΟΟΥΝΤΕΣ

Συμπαθέστεροι ἦρωες ἦταν πάντα
οἱ ἀγνοοῦντες
τὰ τεκταινόμενα ἐναντίον τους
καὶ πρὸ παντός ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἄλλαξαν πορεία
μήτε ὅταν ἔγιναν σοφότεροι.
Σ' αὐτοὺς τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ
δὲν ἐμποδίστηκε
ἀπ' τὸ δικό τους θνητὸ θέλημα
τοὺς εἶχε ἤδη ἀναπαύσει ἐκ γενετῆς
ἐν χώρα ζώντων.

Sydney-Brighton Le Sands 13-10-2003

Η ΣΩΣΤΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ

*Ἡ θλίψη κι ἡ χαρά, ἀναμενόμενες καὶ οἱ δύο,
ἦταν στὴν πραγματικότητα ἓνα.*

B. Νάϊπολ

Πολὺ νερὸ χρειάσθηκε νὰ κυλήσει
κάτω ἀπ' τὸ γιοφύρι
γιὰ ν' ἀνακαλύψουμε τὴν σωστὴ ἀριθμητικὴ.
Ἀπλούστευση καὶ διπλασιασμός ποτὲ δὲν ἦταν
σταθερὲς καταστάσεις στὰ ἀντικείμενα
ἦταν ἡ ρευστότητα τῶν αἰσθημάτων
κι ἦταν ὁ ἄνεμος ποὺ δὲν σταμάτησε ποτὲ
νὰ φυσᾷ
ξεσηκωμένος ἀπὸ καταχθόνιες θερμοκρασίες.
Σημεῖα τῶρα προσανατολισμοῦ
γιὰ περαιτέρω πορεία
ποτὲ πιά οἱ μονάδες μήτε οἱ στατιστικὲς
μονάχα οἱ στιλπνὲς ἐπιφάνειες
στὴν ἡλιοφάνεια
καὶ οἱ ἐνδεχόμενες ἀντανεκλάσεις.

Sydney-Brighton Le Sands 14-10-2003

ΟΔΗΓΙΕΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

Ἐμπιστευθεῖτε τὸ χαμόγελο
τῶν μικρῶν παιδιῶν
ποτὲ τὴν σοβαροφάνεια τῶν μεγάλων·
τὸ πρῶτο ἄχρονα θεϊκὸ
τὸ δεύτερο συγχρονικὰ διεφθαρμένο.
Δεχθεῖτε τὸ φιλοδώρημα τῶν πτωχῶν
προσοχὴ στὶς διαχύσεις τῶν εὐτυχοῦντων·
μετρημένες οἱ στιγμὲς ἐν ὁδῷ ἀσεβῶν
ὅπως ὁ χρόνος ἀναπνοῆς
στὸν ἄξονικὸ τομογράφο!

Sydney-Brighton Le Sands 15-10-2003

ΤΑ ΡΕΟΝΤΑ ΣΩΜΑΤΑ

“Όσο νυχτώνει οί σκιές μεγαλώνουν
γίνεται ακόμη πιο ευδιάκριτο
τὸ ρυθμικὸ περπάτημα τοῦ θανάτου.
Αὐτὸ βέβαια δὲν γίνεται γιὰ νὰ μᾶς
φοβίσει
μήτε νὰ προκαλέσει ἀλλαγὴ σχεδίων
πρόκειται γιὰ ἀπλὴ ὑπενθύμιση
στὴν τελευταία δόση.
“Αρα λόγο δὲν ἔχουμε ν’ ἀνησυχοῦμε
μήτε νὰ μετροῦμε τίς σκιές.
“Ό,τι κι ἂν συμβαίνει στὰ σχήματα
τῶν ρεόντων σωμάτων
ὅσο ὁ ρυθμὸς συνεχίζεται
ἢ πρόνοια κορυφοῦται.

Sydney-Brighton Le Sands 16-10-2003

ΟΤΑΝ Ο ΑΝΕΜΟΣ ΥΠΟΚΡΙΝΕΤΑΙ

Μὴν ὑποτιμᾶς τὸν ἰστὸ τῆς Σημαίας
κι ἄς χτυπᾷ τὸ κοντάρι μονότονα
ὅταν ὁ ἄνεμος ὑποκρίνεται
ἀταλάντευτη αὔρα.

Κεῖνος ποὺ ἀρκέστηκε στὴν ἐπανάληψη
ποτὲ δὲν ἔχασε.
Δὲν ἔδειξε μόνο πῶς δὲν ἦταν πληκτικὸς
μήτε μονότονος
μᾶς μύησε στὴ δύναμη ποὺ πάντα κρύβει
ἢ ἀνυποχώρητη πιστότητα.

Sydney-Brighton Le Sands 18-10-2003

ΞΕΧΑΣΜΕΝΕΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΕΣ

Ἄφῃστε τὰ φαντάσματα νὰμποῦν στὰ σπίτια
νὰ κάτσουν στὰ τραπέζια σας
νὰ φᾶνε καὶ νὰ πιοῦν
καὶ νὰ ᾽στε βέβαιοι θὰ τραγουδήσουν ἀλήθειες
ποὺ θ' ἀπελευθερώσουν τὴν ζωὴ σας

ἀπὸ:

τοὺς φόβους τοῦ ἀγνώστου
τὴν ἄγνοια τοῦ βυθοῦ
τὸν ἀναλφαβητισμὸ ποὺ ἐπέβαλαν
στὴν ἐπικράτεια τοῦ οὐείρου.

Ἄπ' τοὺς ἀσώματους ἐπισκέπτες θ' ἀκούσετε
γιὰ τὴν ξεχασμένη συγγένεια
τοῦ σύννεφου μὲ τὴν ἀστραπὴ
ὁπότε ἴσως μαντεύσετε παραλειπόμενα
ἀπὸ τὴν γενεαλογία τῆς βροχῆς
κι ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς τὸ ἐπαναλαμβανόμενο
ὀλοκαύτωμα.

Melbourne-Sydney 20-10-2003

ΙΣΟΒΙΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ

Νά 'ξερες τί ἦταν κείνο πού ὀνόμαζες
«ὀλόκληρη ζωή»!

Σπαράγματα ἀπό συγκινήσεις καί φόβους
ἀποτυχίες πού προσπάθησες νά ξεχάσεις
εὐεργεσίες πού δὲν πρόλαβες νά ὁμολογήσεις
καί κάποια ὄνειρα πού μέχρι νά συμβιβασθεῖς
πὼς δὲν ἦταν πραγματοποιήσιμα
μεταμορφώθηκαν σὲ ἰσόβιο ἐφιάλτη.

Canberra-Melbourne 26-10-2003

Ο ΠΟΝΟΣ ΔΕΝ ΑΡΘΡΩΝΕΤΑΙ

Μὲ χεῖλη σάρκινα ὁ πόνος δὲν ἀρθρώνεται
χρειάζεται πιὸ ἀέρινο μέσο γιὰ νὰ δηλωθεῖ
ἢ κατάσταση τῆς ψυχῆς.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο μὴν ἀκοῦτε τὰ λόγια
φροντίστε νὰ συλλάβετε σὲ ἀνύποπτη στιγμή
τὸ ἀφηρημένο βλέμμα.

Τότε τρυπᾷ τὴν καρδιά ἓνα βέλος
πού ῥχεται κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν καρδιά
καθὼς λειτουργεῖ δίχως σάρκα καὶ ὅστα
ὁ νόμος τῶν συγκοινωνούντων δοχείων.

Sydney-Brighton Le Sands 1/2-11-2003

ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

Σηκώνοντας ασυναίσθητως τὸ βλέμμα
ἀπ' τὴν σελίδα πού σέ τυραννᾷ
βλέπεις σὰν γιὰ πρώτη φορά
τὸ μουντὸ χρῶμα τῆς θάλασσας
στὸ Botany Bay
καὶ σέ διαπερνᾷ μιὰ νοσταλγία παράξενη
ἀναπάντεχο ρίγος γιὰ Καλοκαίρι.
Ἄς ἦταν νὰ γυρνοῦσες ἀπόψε ἀθόρυβα
πίσω στὰ ἀρχέγονα στοιχεῖα
πού δὲν θ' ἀργήσουν νὰ σέ διεκδικήσουν ὀριστικά.
Τὴν ὥρα τούτη δὲν θὰ σ' ἐνδιέφερε διόλου
ἂν θὰ 'ταν ἡ καταφυγή σου νερὸ ἢ φωτιά
νέφος ἢ χῶμα ἢ ἀέρας περαστικὸς
πού δὲν ἐφιλοδόξησε τὴν Ἄνοιξη ν' ἀντιδικήσει
μήτε μὲ φύλλο θάμνου.
Εἶναι μικρὸ προνόμιο νὰ φεύγεις
γνωρίζοντας πὼς ἀδικήθηκες
χωρὶς ποτέ νὰ καταδεχθεῖς
ν' ἀνταποδώσεις τὰ ἴσα;

Sydney-Brighton Le Sands 6-11-2003

ΑΥΤΟΣΕΒΑΣΜΟΣ

Καθένας πρὶν ἀπ' ὅλους νὰ ντρέπεται
τὸν ἑαυτό του.

Ὅχι γιατί εἶναι καλύτερος ἀπ' τοὺς ἄλλους
ἀλλὰ γιατί γνωρίζει περισσότερα ἀπ' αὐτοὺς
ἀπὸ πρῶτο χέρι
γιὰ τὸν κρυφὸ ἑαυτό του.

Sydney-Brighton Le Sands 7-11-2003

ΠΡΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΑ

Δέν φιλοδόξησε ὅσο τουλάχιστον θυμᾶται
νὰ ὑπηρετήσῃ φαντάσματα
γνωρίζοντας ἀπὸ διαίσθηση
πόσο ἀβέβαιο κρατούμενο
ὁ ἐλεύθερος χρόνος.

Τὸ μέτρο τοῦ δόθηκε παιδιόθεν
ἀπὸ μιᾶ φτώχεια ἐξουθενωτικῆ
κι ἦταν ἀφύσικο νὰ ἐπιτρέψῃ στὸν ἥρωά του
ν' ἀσχοληθεῖ μὲ ἀγαθὰ χονδρικῆς πωλήσεως.
Κεῖνος ποὺ ἀντίκρισε τὸ Ἄκαριαῖο
καὶ δὲν ἐτρόμαξε μήτε πρόλαβε νὰ σαστίσῃ
ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἶχε μέσα του
παιδικὴ καρδιά
δὲν ἦταν ἱκανὸς γιὰ πολλὰ λόγια
ἐκτενεῖς ἀφηγήσεις.

Τὴν πληρότητα ζήτησε
σὲ προλόγους καὶ ὑστερόγραφα!

Great Keppel Island 11-11-2003

Η ΕΥΛΑΒΕΙΑ ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ

Κεῖνοι πού μέθυσαν διαβάζοντας Ἰλιάδα
δὲν περίμεναν τὴν ἐπιστροφή τοῦ Ὀδυσσεά
τόσο νωρὶς

ἀπ' τὶς ἀτέρμονες περιπλανήσεις
σὲ στεργιὰ καὶ θάλασσα

πού τὶς χαιρόταν τὸ ἴδιο ὁ πολυμήτης.

Ταπεινωμένος ἀπὸ τὴ φενάκη τοῦ μύθου

τὸ δῆθεν ἀμήχανο κάλλος τῆς Ἑλένης

δὲν ἄργησε ν' ἀναγνωρίσει

σὲ φύκια καὶ βότσαλα

τὰ πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα τοῦ παρόντος κόσμου.

Καὶ δακρυσμένος ἐν σιγῇ

τὰ προσκύνησε!

Great Keppel Island 11-11-2003

ΒΙΑΣΜΟΣ

Τούς πῆραν ἀπ' τὰ χέρια τὴν ἄμυνα
 κι ἀπὸ τὰ χεῖλη τὸν λόγο.
Ἐλεύθερη τοὺς ἔμεινε μόνο ἡ μνήμη
 ποὺ ἔτσι κι ἀλλιῶς δὲν μποροῦσαν νὰ
 τὴν βιάσουν.
Τώρα τουλάχιστον θυμοῦνται ἀκριβῶς
 κι ὅταν δὲν μποροῦν νὰ κοιμηθοῦν
γνωρίζουν ποιούς νὰ καταριοῦνται!

Great Keppel Island 12-11-2003

ΑΣΤΙΚΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ

Ευπνώντας ἄλλοτε ἀνοίγαμε τὰ παντζούρια
νὰ μπεῖ τὸ φῶς τῆς μέρας στὸ δωμάτιο
καὶ στὴν ψυχὴ μας
ἀδιάφορο ἂν ἔξω εἶχε συννεφιά ἢ λιακάδα.
Σήμερα οἱ πιὸ πολλοὶ πρὶν ἀνοίξουν τὰ μάτια
ψάχνουν τὸν διακόπτη ν' ἀκούσουν εἰδήσεις
ποὺ θὰ ἐπαναληφθοῦν ξανά καὶ ξανά
ἐνῶ τὸ φρέσκο πρωινὸ δὲν θὰ γυρίσει.

Great Keppel Island 14-11-2003

ΕΠΩΔΥΝΗ ΕΚΠΛΗΞΗ

Κανείς δὲν ξέρει πῶς ἔγινε
κι ἀφήσαμε τὴν νύχτα νὰ ἐπικρατήσῃ.
Δὲν εἴμαστε οἱ ἴδιοι ποὺ ὀρκιζόμασταν
πίστη μόνο στὸ φῶς;

Great Keppel Island 14-11-2003

ΜΕΤΑΛΛΑΓΜΕΝΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

Σήμερα ὄλο καὶ λιγότεροι τολμοῦν νὰ ποῦνε
 «ἔχω τὴν γνώμη» ἢ «πιστεύω»
φοβούμενοι βαθύτερη δέσμευση
ἀπ' ὅσο ὑποχρεώνει μιὰ ἐντύπωση φευγαλέα
γι' αὐτὸ δηλώνουν ἐν πλήρει ἀναισθησία
 «ἔχω τὴν αἴσθηση»!
Μὲ τέτοια σύγχυση κριτηρίων καὶ λόγου
 πόσο θ' ἀντέξει ἀκόμη
 ἡ κοινὴ λογικὴ
 ἡ δημοσία αἰδῶς
 ὁ ἔτασμός τῆς μνήμης;

Great Keppel Island 15-11-2003

ΔΙΑΛΟΓΟΙ ΤΟΥ KEPPEL ISLAND

Κάθε φορά που έρχεσαι να ξεκουρασθείς
σὲ τοῦτο τὸ νησάκι τὸ ἀκατοίκητο
μὲ τοὺς ὀλίγους ἐποχιακοὺς θαμῶνες
τὸ ξέρεις πὼς θὰ συνεχίσεις τὸν περυσινὸ διάλογο
μὲ βράχους προαιωνίους αἰωρούμενους
πάνω ἀπ' τὸ κύμα
μὲ γλάρους πὺ καθὼς τοὺς βλέπεις ἀπὸ μακριὰ
δὲν ξέρεις ἂν ἀναπαύονται στὸ ἓνα πόδι
ἢ ἀπλῶς ρεμβάζουν
μὲ βότσαλα καὶ φύκια
ὅσα σπαργανῶνει
ἄμμος λευκὴ πὺ θυμίζει ἀλεύρι.

Great Keppel Island 16-11-2003

Η ΛΕΞΗ ΚΑΙ Η ΣΥΛΛΑΒΗ

Ἔστω ἡ παρέα μίλαγε γιὰ ἐπενδύσεις
κι ἐκεῖνος σώπαινε.
Ἔστω πῶς δὲν ἤξερε τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς
ἢ πῶς δὲν εἶχε κι ὁ ἴδιος κάθε λόγο
νά βελτίωνε τὰ οἰκονομικά του
καλύπτοντας ἀνάγκες ἐπείγουσες.
Ἡ μητρική του γλώσσα ὅμως φραγμὸς
ἔλεγχος πού ἀπὸ παιδὶ τὸν χειραγωγοῦσε.
Συλλαβίζοντας τὴ λέξη «ἐπένδυση»
ἦταν ἀδύνατον ν' ἀντιπαρέλθει
τὴν ἐπίμαχη πρόθεση
πού πρόδιδε τὸν πλεονέκτη.
Στόχος δὲν ἦταν νὰ ντυθεῖ ὁ γυμνὸς
μόνο νὰ πάρει κι ἄλλο ἔνδυμα
ὁ ἤδη ντυμένος!

Great Keppel Island 17-11-2003

ΣΒΗΝΟΝΤΑΣ ΜΕΣ ΣΤΟ ΘΑΥΜΑ

Μόλις τὰ χέρια σου ἀκουμπήσουν τὴ θάλασσα
γίνεσαι ὀλόκληρος ὁ χρόνος μὲ τις τέσσερις ἐποχές.
Πρὶν σπείρεις τὴν κρυμμένη δόση
 για ἔνδεχόμενη συγκομιδὴ
 θερίζεις Ἀβραμιαῖο Καλοκαίρι.
Ποιὰ δύναμη πρόλαβε νὰ συμφιλιώσει
 ἀγγέλους καὶ δαίμονες
 χωρὶς νὰ πνεύσουν ἄνεμοι
κι οὔτε κανεὶς νὰ περιμένει τὴν γέμωση τοῦ φεγγαριοῦ;
Τώρα ἡττημένος δὲν ἔχεις ἀπορίες
 κι ἡ περιέργεια δὲν σὲ τυραννᾷ.
Σὰν θὰ μᾶς θυμηθοῦν ξανὰ οἱ βροχές
σ' ὅποια μέρα ἢ ὥρα τοῦ Φθινοπώρου
δὲν θὰ ἔχω πιά τὴν προκατάληψη ν' ἀμυνθῶ
 μὲ ὀμπρέλα καὶ ἀδιάβροχο.
Θὰ ἐπιστρέψω στὴ θάλασσα
 ξεχειλισμένο ρυάκι
σβήνοντας μὲς στὸ θαῦμα
 ποῦ μὲ ξεπερνᾷ.

Great Keppel Island 18-11-2003

ΕΥΧΗΣ ΕΡΓΟΝ

Θά 'ταν εὐχῆς ἔργο ἂν κάποια πράγματα
ἀπὸ τὰ μύρια πού συμβαίνουν στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου
τέλειωναν ὅπως ἄρχισαν περίπου

δηλαδὴ φυσιολογικά.

Εὐχῆς ἔργον θά 'ταν ὅσοι δὲν εἶχαν ποτὲ
ὑπερφίαλες προσδοκίες

νὰ μὴ γνώριζαν πένθος ἀφόρητο

στὰ τέλη τοῦ βίου.

Θά 'ταν εὐχῆς ἔργο νὰ μὴ γνωρίζαμε

ἐκ τοῦ φυσικοῦ

ἄνθρωπο δίχως μνήμη καὶ συνείδηση

νὰ πεθαίναμε μόνο μὲ τὶς ἀναμνήσεις

τῶν ἡρώων τοῦ Beckett.

Great Keppel Island 18-11-2003

ΟΡΚΟΣ

Θέλω τή γλώσσα καθαρή
σάν τήν ψυχή μου.
Καί τήν ψυχή ὡς τὸ τέλος ἀδούλωτη
ὅσα κι ἂν πάθει τὸ κορμί μου.

Great Keppel Island 20-11-2003

ΑΔΕΙΑΣΜΕΝΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ

Τώρα πού τραβηχτήκαν τὰ νερά
ἔλα νὰ μετρήσουμε
ἄρμονικὲς ρυτίδες στὴν ἄμμο
μικροὺς ἐξarthρωμένους σκελετοὺς
κι ὅσα ἄλλα σπαράγματα ἢ ἀπολιθώματα
μορφάζουν τώρα ἀδειασμένες ὀντότητες
μιᾶς ἄγνωστης πολιτείας
πού πρὶν ἀπὸ λίγο ἀνάσαινε ἀκόμη
ὄλοζώντανος πλοῦτος
μικρογραφίας βυθοῦ.
Μὴν ἀμφιβάλλεις ὅτι τὰ νερά
θὰ γυρίσουν πάλι
ἀκολουθώντας νόμο προαιώνιο
νὰ συναρμολογήσουν χωρὶς καμιὰ
δική σου παρέμβαση
νέα μικρὴ κοσμογονία
ὅμως κανεὶς δὲν ξέρει ἂν ἐσύ
θά 'σαι ἀκόμη ἐκεῖ νὰ μετρήσεις.

Great Keppel Island 21-11-2003

ΤΟ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΟ ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

*Στοῦ ὀνείρου τὸν ἀβλέμμονα
τὸ εὐδρομό μου βλέπω.*

Γ. Βέλτσος

Προνόμιο τοῦ ποιητῆ δὲν εἶναι ἀπλῶς
νὰ βλέπει καὶ νὰ δηλώνει πιὸ πολλὰ
ἀπ' ὅσα οἱ ἀναγνῶστες του μποροῦν
νὰ μαντέψουν
ὅταν τὸν βλέπουν ἀπροσάρμοστο
στὶς συνήθειες τοῦ πλήθους.
Ἐκεῖνος ξέρει χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ τὸ
ξεστομίσει
πὼς ἂν ὑπάρχει μιὰ διαφορὰ
ἀνάμεσα σ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς του
ἀκόμη καὶ τοὺς γεννήτορες
δὲν βρίσκεται σὲ νόμους κληρονομικοὺς
μήτε σὲ μυσταγωγοῦσα παιδεία.
Εἶναι πρὸ πάντων τὸ ἀπρόβλεπτο τῆς
στιγμῆς
ποὺ τὸν χτυπᾷ σὰν εὐλογία ἢ κατάρρα
καὶ πρέπει νὰ θεωρηθεῖ τυχερὸς
ἂν προλάβει νὰ καταγράψει
μέσα ἀπὸ τὸν πανικὸ
ἔστω ἐλάχιστη φεγγοβολή στὴν εἰκόνα
χωρὶς νὰ κατηγορηθεῖ γιὰ φρενοβλάβεια.

Rockhampton-Sydney 23-II-2003

ΠΕΘΑΝΑΝ ΠΙΡΙΝ ΓΕΝΝΗΘΟΥΝ

Ψυχές πού σαπίζουν στή ραστώνη τους
χωρίς ποτέ νά παλέψουν
μήτε με τόν έαυτό τους
δέν με έκπλήσσει πού συνεχῶς «προκόπτουν
ἐπί τὰ χείρω»
κατευθυνόμενες ἐν ψυχρῷ στό «πῦρ τὸ ἐξώτερον».
Δέν εἶναι θέμα μόνο θείας Δικαιοσύνης
ὅπως θά ἔλεγαν ἐπεικῶς οἱ εὐσεβεῖς.
Εἶναι καί ζήτημα κοσμικῆς ἰσορροπίας
δηλαδή βαθύτερης λογικῆς τῶν ὄντων
ἐκεῖ πού τὸ «ἔσω πῦρ» ποτέ δέν λειτούργησε
νά μὴν ὑπάρχει θέση παρά μονάχα
σέ ὅ,τι «ἐξώτερον»!

Sydney-Brighton Le Sands 24-11-2003

ΤΟ ΒΑΣΙΚΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ

*Και όταν ήρθε η κρίση, γνωρίζαμε
πώς δέν ξέραμε τί ήταν ο κόσμος
και γνωρίζαμε πώς έπρεπε να τον ανακαλύψουμε.*
George Oppen

’Απ’ αὐτὴ τὴν ἄγνοια ὡς βασικὸ ἐνστικτο
ἀνακαλύψαμε ξαφνικὰ

πὼς εἶχαμε συγγενεῖς σ’ ὅλο τὸν κόσμο.

’Αλληλέγγυοι στὴν ἀμηχανία
ποὺ φτάνει κάποτε τὴν ἀγανάκτηση
χωρὶς πάντα νὰ καταλήγει σὲ ἀδιέξοδο
αἰσθανθήκαμε πιὸ δυνατοί.

’Ακόμη ὅμως περισσότερο
τὸ νὰ ἀγνοοῦμε τὸν κόσμο
ἦταν μιὰ ἀκατανίκητη ἔλξη
νὰ βυθιστοῦμε στὸν κόσμο
ὅπως χωνόμασταν στὸν κόρφο τῆς Μάνας
ὅταν βροντοῦσε κι ἐμεῖς φοβόμασταν.

Δαγκώνοντας τὴν θηλή τοῦ μαστοῦ
πιὸ πολὺ ἀπὸ πανικὸ παρὰ ἀπὸ πείνα
γευόμασταν τὸ γάλα στὰ σκοτεινὰ
ἀγνοώντας πὼς ἦταν ἄσπρο τὸ γάλα.

Melbourne 25-11-2003

ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Παρατημένα πάνινα παπούτσια
στήν ἄκρη παραθαλάσσιου ἐρημικοῦ δρόμου
περίμεναν τὸν ἀπουσιάζοντα δικαιοῦχο
ποῦ κάπου ἐκεῖ θὰ ψάρευε ἢ θὰ κολυμποῦσε.
Τίποτε πένθιμο νὰ ὑποψιασθῶ δὲν μποροῦσα
ἀπ' τὸ λιτὸ σκηνικὸ τῶν παπουτσιῶν
κι ἐν τούτοις ὅσο τὰ ἴβλεπα πονοῦσα
σὰ νὰ ἔταν νήπια ποῦ κλαίγανε γιὰ θηλασμό.

Sydney-Brighton Le Sands 26-11-2003

ΑΔΕΙΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

“Οτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει,
καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

(Ψαλμ. 103,16)

Αὐτὰ τὰ ρήματα ἠχοῦσαν ἄλλοτε
τελείως ξένα
προφητεῖες μακάβριες
χρησιμοὶ ἀπὸ πνεῦμα φθονερό
ποῦ δὲν χαλάλισε χαρὰ στὸν ἄνθρωπο
μήτε γιὰ βραχυπρόθεσμο δάνειο.
Σήμερα ποῦ ἡ νόσος Ἄλτσχάιμερ
ἀπλώθηκε σὰν τὴν γρίπη
μετρώντας πανικόβλητοι τοὺς ρυθμοὺς
μὲ τοὺς ὁποίους ἀδειάζουν οἱ εἰκόνες
εἶναι σὰ νὰ διαβάζουμε Ἀπομνημονεύματα
Ἄγνώστων
ποῦ δὲν πρόλαβαν νὰ δηλώσουν
ποιὸς ἦταν ὁ τόπος τους.

Sydney-Brighton Le Sands 2-12-2003

ΟΤΑΝ ΑΝΟΙΓΕΙ Η ΠΟΡΤΑ

Μιά μέρα θά μιλήσει τὸ κρύο
σπρώχνοντας τὴν πόρτα, τὸ κρύο θά δείξει τὸ Κενό.
H. Michaux

Τὴν γέεννα τοῦ πυρὸς τὴν φοβήθηκαν
μόνο ὅσοι πίστευαν
τὸ κρύο δὲν μπόρεσε κανεὶς νὰ τὸ ἀγνοήσει.
Εἶναι ἓνα Πλὴν ποὺ δὲν τρόμαξε μόνο τὴν ψυχὴ
ξεκολάει τίς σάρκες ἀπὸ τὰ ὅσα
ξεπαγιάζει τὸ σῶμα.
Τὸ κρύο δὲν ἀφήνει ζώφια νὰ πετοῦν
μὰ κι ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει φτεροῦγες;
Ποιὰ δύναμη θά λιώσει τοὺς πάγους
ἂν στὸ Κενὸ ξεψυχήσει ἡ ψυχὴ;

Sydney-Brighton Le Sands 2-12-2003

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ

Τὸ δέντρο στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντα
μπορεῖ νὰ ἴναι κι ἡ μάνα σου

ποὺ περιμένει:

νὰ σοῦ δώσει νερὸ

νὰ σὲ ρωτήσῃ ἂν σὲ κούρασε ὁ δρόμος

νὰ σοῦ μετρήσῃ τὰ χιλιόμετρα

ὅπως μέτραγε τὰ χρόνια καὶ τὸν πυρετὸ
ὅταν ἦταν στὸ σπίτι.

*Ἄν δεῖς ἄνεμο νὰ σπάζει κλαδιὰ

νὰ ρημάζει τὸ δέντρο

βρὲς τρόπο νὰ διώξῃς τὸν ἄνεμο

πρὸς τὰ σύννεφα

μακριὰ ἀπ' τὰ κλαδιὰ

πέρα ἀπ' τὸ δέντρο.

Μπορεῖ νὰ ἴναι κι ἡ Μάνα σου.

Sydney-Brighton Le Sands 5-12-2003

ΑΛΛΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΜΕΤΡΗΣΕΩΣ

Δέν χρησιμοποιοῦμε πιά τοὺς ἀριθμοὺς
γιὰ νὰ μετρήσουμε τὸν πόνο ἢ τίς ἀναμνήσεις·
λέμε ἀπλῶς ἓνα ναι ἢ ἓνα ὄχι
δηλώνοντας ἂν ἐπικοινωνοῦμε ἀκόμη
ἢ δὲν ἐπικοινωνοῦμε
μὲ βιωμένες ἀλήθειες τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς
ποὺ ἐπείγονται νὰ χαθοῦν ρυθμικὰ
σὰν τίς Σουλιώτισσες στὸ χορὸ τοῦ Ζαλόγγου.

Κεῖνος ποὺ θὰ βοηθήσει νὰ κρατήσουμε ἀνοιχτὴ
τὴν γραμμὴ ἐπικοινωνίας
ἀκόμη κι ἂν πρόκειται μόνο γιὰ βλέμματα
εἶναι εὐεργέτης μεγαλύτερος ἀπ' τὸν αἰμοδότη·
τί νὰ τὸ κάμεις τὸ αἷμα ποὺ παθαίνει
θρόμβωση
ὅταν δὲν μπορεῖ νὰ κυκλοφορήσει!

Sydney-Brighton Le Sands 7-12-2003

ΠΡΟΣ ΨΕΥΔΟΛΟΓΟΥΣ ΣΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ

“Όλα τ’ ἀντέχει ἡ Ποίηση
ἐκτὸς ἀπ’ τὸ ψέμα
κι ἄς κτίζει Ἐκείνη μὲ δικά της ψέματα
ζωὴ ἀθάνατη.
Ἐπειδὴ εἶναι ἡ Ποίηση αἰθέρια πνοὴ
θεϊκῆς εὐδοκίας
χωρὶς νὰ τὸ ὑποψιασθεῖτε
ἀπὸ χυδαία βαρυστομαχιά
ἀνοσιουργεῖτε καπηλευόμενοι τ’ ὄνομά της
γιὰ χθαμαλὲς σκοπιμότητες.
Πάντως νὰ ξέρετε γιὰ νὰ μὴν ἐκπλαγεῖτε
σᾶς ἀντιπαρέρχεται ἐν ὀργῇ
ὅπως Σίμωνα τὸν Μάγο
ὅτι ἐνομίσατε τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ
διὰ χρημάτων κτᾶσθαι!

Sydney-Brighton Le Sands 7-12-2003

Ο ΗΝΙΟΧΟΣ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Χαριτολογοῦσε ὁ κυρ-Νίκος Πεντζίκης
λέγοντας ὅτι ὁ Ἡνίοχος τῶν Δελφῶν
πού ἔχασε τὸ ἓνα χέρι
δὲν ζημιώθηκε.
Ἐγινε μᾶλλον ὁ πιστότερος τηρητῆς
τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ
πού δίδαξε τὸ «μὴ γνώτω ἡ ἀριστερὰ
τί ποιεῖ ἡ δεξιὰ σου»
ἀφοῦ εἰς τὸν αἰῶνα δὲν θὰ συναντηθοῦν πιά
ἐκεῖνα τὰ δυὸ χέρια.

Sydney-Brighton Le Sands 9-12-2003

Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Στις γειτονιές τῶν φτωχῶν ὁ ἥλιος
βασιλεύει νωρίτερα
κι ἡ αὐγὴ ἀργεῖ νὰ ξανάρθει.

Ἐκεῖ ὅποιος κλέψει συλλαμβάνεται
ἐπ' αὐτοφώρω
κι ἂν ζητήσει συγγνώμη
οἱ Ἄρχές δὲν τὸν συγχωροῦν
μήτε κὰν τὸν πιστεύουν.

Φαίνεται ἓνας μακάβριος ἄγγελος
πέρασε μεσάνυχτα
ὅπως τότε στὴν Αἴγυπτο
σφραγίζοντας μὲ ἀποτρόπαιο κοντύλι
τις κλειστὲς πόρτες τῶν μελλόντων θυμάτων
κι ἀπὸ τότε κανεὶς πιά δὲν γλυτώνει
τὴν φτώχεια καὶ τὴν κόλαση.

Στις γειτονιές τῶν φτωχῶν καταγράφουν
μόνο ἀπάτες καὶ πτώσεις
ὅμως κανεὶς δὲν θάβει τὰ πτώματα.
Κι ἂν κάποιος πεῖ γιὰ ἰδιάζουσες περιπτώσεις
τοῦ δείχνουν τὰ χῶματα.

Adelaide-Sydney 12-12-2003

ΕΧΟΝΤΑΣ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΤΟΝ ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ

Ὁ μίτος κι ὁ λαβύρινθος ἓνα.

Β. Καπλάνη

Ἴδου λοιπὸν τὸ κορυφαῖο κατόρθωμα
τῆς πονηρᾶς ἐποχῆς:

Πλήρης σύγχυση
ἀπόλυτη τυφλότητα
ὀριστικὸ ἀδιέξοδο.

Πῶς νὰ μᾶς συγχωρήσουν κεῖνοι ποὺ θὰ ἴρθουν
ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης
φορώντας ἀκόμη λευκὰ
κι ἔχοντας περιδέραιο τὸν λαβύρινθο;

Sydney-Brighton Le Sands 14-12-2003

ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΜΑΣ

*“Ο,τι γράφεται πάραυτα ξεγράφεται
για να άκουστέι ή σιωπή του κόσμου.*

Τζίνα Πολίτη

Είμαι βαθύς ό λόγος τής σιωπής
πολύ βαθύτερος άπ’ τά λόγια του άνθρώπου
άλλωστε αύτός ό πληθυντικός
πρώτο σημάδι τής άδυναμίας.
Κείνος που έμπιστεύεται στους φθόγγους
και τις τεχνικές
κληροδοτημένου Άλφαβήτου
νά μήν ξεχνά τήν άντοχή τών ύλικών
στο μυστικό παλίμψηστο
του φθίνοντος κόσμου.
Τά λόγια μας μετρημένα φιλάργυρα
όσο κι άν είναι δανεικά
διατηροϋν τήν εύλάβεια τής έλλείψεως
τήν δίψα τής κοινωνίας
σταθερή τήν μνήμη τής όφειλής.

Sydney-Brighton Le Sands 19-12-2003

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

*Βλέπω χέρια νά χτυποῦν πλήχτρα
μὰ δὲν ἀκούω μουσική.*

Σπ. Τσακνιάς

Δὲν ἔχει λέξεις μήτε συλλαβὲς
ἢ γλῶσσα τῶν Νεκρῶν
κι ἄς βρίσκονται ἀλφαβητικὰ φυλαγμένες
στὰ Λεξικά
σὰν τὰ ἐπίσημα ροῦχα των
ποὺ περίμεναν νὰ ῥθει Κυριακὴ
γιὰ νὰ τὰ φορέσουν.
Μαζί μας τώρα ἐπικοινωνοῦν μόνο μὲ
Τοπία καὶ Ἀναμνήσεις
ποὺ βηματίζουν ἀθόρυβα σὰν εἰκόνες
βωβοῦ Κινηματογράφου
γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸν πρῶτο λόγο
ἔχουν τὰ δάκρυα.

Sydney-Brighton Le Sands 20-12-2003

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΛΗΘΟΥΣ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝΟΣ

“Όλα στὸν κόσμον τοῦτο δίκονο μαχαίρι
κι ἀλίμονο σὲ κείνον ποὺ δὲν τό ἔμαθε
ἢ τὸ λησμόνησε προώρως.
Λέμε, τὸ ἀγαθὸ τῆς κοινωνίας λυτρώνει
ἀπὸ τὴν ἀσφυξία τῆς μοναξιᾶς
κι ὅμως ἡ κοινωνία εἶναι πάλι ποὺ σπιλώνει
μὲ τὸν συγχρωτισμὸ τιμίων καὶ φαύλων.
Γι’ αὐτὸ ἡ εὐαισθησία τοῦ Henry Mishaux
νὰ ἀντιληφθεῖ τὴν παρθενία τῶν λέξεων
μόνο «ὅταν δὲν ἀνήκουν ἀκόμη σὲ φράσεις»
θά ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρισθεῖ διεθνῶς
ἡ λυρικότερη δήλωση ἐναντίον τοῦ πλήθους
καὶ ὑπὲρ τοῦ ἑνός.

Sydney-Brighton Le Sands 22-12-2003

ΠΡΩΤΟΓΟΝΙΣΜΟΣ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ

Ἐπι-μένω θὰ πεῖ
μένω ἀμετακίνητος πάνω σ' αὐτὸ ποὺ κατέχω
δηλαδή σ' αὐτὸ ποὺ ἐξουσιάζω
ἀδιαφορώντας πλήρως γιὰ σένα
ποῦ θὰ ἀναπαυθεῖς.

Sydney-Brighton Le Sands 26-12-2003

ΕΝ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ

Γράφοντας ένα ποίημα ἐν εἰλικρινείᾳ
σὲ τούτῃ τὴν καταραμένη ἐποχὴ
ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν πιὸ ἐπαναστατικὴν πράξιν.
Δὲν εἶναι λίγο τὸ νὰ ἀποκηρύττεις αὐτόκλητος
ἐγγράφως καὶ ἐνυπογράφως
ὅλες τὶς διεφθαρμένες Ἀρχὰς καὶ Ἐξουσίες
ποὺ οἱ ὁμολογοὶ σου ἔσπευσαν νὰ ὁμολογήσουν
Αὐθεντίες ἰσόθεις!

Sydney-Brighton Le Sands 26-12-2003

ΓΕΝΝΑΙΟΣ

Ὁ Κομφούκιος θεωροῦσε γενναῖο
ἐκεῖνον πού δέν ἀπελπίζεται
ἄλλοι, γενναῖο θεωροῦν ἐκεῖνον πού τολμᾷ.
Δέν ἀμφιβάλλω πῶς καί οἱ δυὸ δηλώσεις
λένε ἀλήθεια:
ὅμως δέν λένε ὅλη τὴν ἀλήθεια
μὴ παίρνοντας τὴν λέξη ἀπὸ τὴν ρίζα
εἶδαν μόνο σπαράγματα.
Ἄν ὁ Πυγμαῖος δηλώνει τὸ ἀνάστημά του
μέ τὴν λέξη πυγμῆ
γιατί γενναῖος νὰ μὴν εἶναι ἐκεῖνος
πού διακονεῖ μόνο τὴν γέννα
ὡς νέα δημιουργία
δηλαδή τὴ ζωὴ ἄνευ ὄρων;
Ἄνευ ὄρων ὅμως σημαίνει ἄνευ ὀρίων
καὶ χωρὶς διαπραγμάτευση.
Ἴδου ἡ πρωταρχικὴ γενναιότητα.
Ὅταν δέν χαίρεσαι τὴν καρποφορία τοῦ ἄλλου
ἀκόμη κι ἂν δέν συμπαθεῖς τὸν γεννήτορα
ὑπονομεύεις τὸ κοινὸ ἀγαθὸ
κι ὁ φθόνος πού σέ φθίνει καὶ σέ μειώνει
εἶναι δυὸ φορές φόνος
καὶ δυὸ φορές θάνατος.

Sydney-Brighton Le Sands 27-12-2003

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Εὐκταῖος ἀκρωτηριασμός	9
2. Συνασπισμός χωρίς ἀσπίδες	10
3. Πανικός	11
4. Τὸ ἀπόγευμα	12
5. Μονίμως πίσω ἀπ' τὸ τζάμι	13
6. Rosehill	14
7. Μάχαιρα δίστομος	15
8. Ἡ μόνη προσγείωση	16
9. Ἀναίμακτη καρπατόμηση	17
10. Εἰκόνες συνειρμῶν	18
11. Μὲ γέλια καὶ μὲ δάκρυα	19
12. Ἡ ἀλληλεγγύη τῶν ταπεινῶν	20
13. Τὸ «τέστ κοπώσεως»	21
14. Τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως	22
15. Φωτογραφία καὶ ἄνεμος	23
16. Ζωὴ καὶ θάνατος	24
17. Θερμοκρασίες ὑψικαμίνου	25
18. Λιθόστρωτο καὶ συρματόπλεγμα	26
19. Οἱ πηγές τῶν δακρῶν	27
20. Ἡ φωνὴ τῶν ἀψύχων	28
21. Ἡ κραιπάλη τοῦ ἡλίου	29
22. Αὐτοπροσωπογραφία (Γ')	30
23. Ὁ ἀναπαλλοτριώτος θάνατος	31
24. Βιογραφία ἀτελής	32
25. Τὸ ἀσύμπτωτο	33
26. Χωρὶς κανένα λόγο	34
27. Ὁ ἄνθρωπος καὶ ἡ σκιά του	35
28. Ὁ ραγισμένος τοῖχος	36
29. Αὐτοσκόπηση	37
30. Ὑπαρξιακὸς ἐξορκισμὸς	38

31. Μόνο με τὸν μείζονα μακαρισμό	39
32. Τὸ σκληρότερο νόμισμα	40
33. Ποιὸς μίλησε πληρέστερα	41
34. Δὲν ἦταν Πάσχα	42
35. Ὀδυσσεὺς θνήσκων	43
36. Ἡ μοιραία «ξυνωρίς»	44
37. Διάδρομος νοσοκομείου	45
38. Πάλι τὸ σῶμα	46
39. Οἱ τὰ πρῶτα φέροντες	47
40. Μωλωπισμένα χέρια	48
41. Μέλος καὶ μήνυμα	49
42. Τῷ ἀγνώστῳ ἀνθρώπῳ	50
43. Προκαθιδρυμένα μέτρα	51
44. Ἡ ὑποκρισία τῶν ἀζύγων	52
45. Ἀγωνία ταυτότητας	53
46. Οἱ λέξεις στὰ ἑλληνικά	54
47. Ὁ ἐπαίτης	55
48. Σχεδὸν μεταφυσικό	56
49. Εἰδοποιοὺς διαφορά	57
50. Μακάβριο σύμπλεγμα	58
51. Ἡ πιὸ γλυκεῖα ἡδονή	59
52. Σὰν ἀμίλητο νερό	60
53. Οἱ ὄροι τῆς θεανδρικότητας	61
54. Στὸ πρωραῖο τῆς μνήμης	63
55. Requiem σ' ἓνα νάρκισσο	64
56. Τὸ Status Quo	65
57. Ἀπώλειες καὶ ἀπολωλός	66
58. Ἀκατανίκητη φιλαυτία	67
59. Ἡ δόξα τοῦ ἀνεστραμμένου	68
60. Τὰ πάντα ρεῖ	69
61. Γιὰ τὴν ἀλήθεια	70
62. Κάνοντας θέση τὴν ἄρνηση	71

63. Ἐπιτομή τοῦ ἀκαριαίου	72
64. Σημειώσεις στοῦ σημειωτόν	73
65. Τὸ βάρος	74
66. Παρθένο φρέαρ	75
67. Τὴν λέξη	76
68. Ταξιδιωτικὴ ὁδηγία	77
69. Τὰ θύματα τῆς 7ης ἡμέρας	78
70. Σπαράγματα ἀσυναρτησίας	79
71. Οἱ ἀγνοοῦντες	80
72. Ἡ σωστὴ ἀριθμητικὴ	81
73. Ὅδηγίαι χρήσεως	82
74. Τὰ ρέοντα σώματα	83
75. Ὅταν ὁ ἄνεμος ὑποκρίνεται	84
76. Ἐεχασμένες συγγένειαι	85
77. Ἰσόβιος ἐφιάλης	86
78. Ὁ πόνος δὲν ἀρθρώνεται	87
79. Παραίτηση	88
80. Αὐτοσεβασμός	89
81. Πρόλογοι καὶ ὑστερόγραφα	90
82. Ἡ εὐλάβεια τοῦ Ὀδυσσεά	91
83. Βιασμός	92
84. Ἀστικὴς συνήθειαι	93
85. Ἐπώδυνη ἐκπληξή	94
86. Μεταλλαγμέναι λέξεις	95
87. Διάλογοι τοῦ Keppel Island	96
88. Ἡ λέξη καὶ ἡ συλλαβή	97
89. Σβήνοντας μὲς στοῦ θαῦμα	98
90. Εὐχῆς ἔργον	99
91. Ὅρκος	100
92. Ἀδειασμέναι ὄντοτητες	101
93. Τὸ ἀπρόβλεπτον τῆς στιγμῆς	102
94. Πέθαναν πρὶν γεννηθῶν	103

95. Τὸ βασικὸ ἔνστικτο	104
96. Σκηνὲς τοῦ δρόμου	105
97. Ἄδειες εἰκόνες	106
98. Ὅταν ἀνοίγει ἡ πόρτα	107
99. Παραλλαγή	108
100. Ἄλλες μονάδες μετρήσεως	109
101. Πρὸς ψευδολόγους στὴν Ποίηση	110
102. Ὁ Ἡνίοχος τῶν Δελφῶν	111
103. Ἡ μπαλάντα τῶν φτωχῶν ἀνθρώπων	112
104. Ἐχοντας περιδέραιο τὸν λαβύρινθο	113
105. Τὰ λόγια μας	114
106. Ἡ γλώσσα τῶν νεκρῶν	115
107. Ἐναντίον τοῦ πλήθους ὑπὲρ τοῦ ἑνός	116
108. Πρωτογονισμὸς βαρβαρότητας	117
109. Ἐν εἰλικρινείᾳ	118
110. Γενναῖος	119

